

jest rostoucí * podlé studnice; ra-
tolesti vycházely nad zed.
*Ž.1.3. Jer.17.8.

23. Ačkoli * hořkostí naplnili jej,
a strážel na něj, a v tajně nená-
visli měli ho sifelsi:
*k.37.18. nāl.; 99.7. nēal.

24. Však zůstalo v síle lucisté je-
ho, a zšířila se ramena rukou jeho
v ruku mocného Jákobova; odkudž
byl pastýř a kámen Izraelův.

25. Od silného Boha, jemuž stou-
žil otec tvůj, kterýž spomáhá tobě,
a od všemohoucího, kterýž požehná
tobě požehnanými nebeskými s hů-
rky, požehnanými propasti ležící hlu-
boko, požehnanými prsy a života.

26. Požehnaní otce tvého silnější
budou nad požehnaní předků mých;
až k končinám pahrbků věčných;
budou nad hlavou Jozefotovu, a na
vrchu hlavy Nazarejského mezi
bratřími jeho.

27. Beniamin, vlk dravý, ráno
bude jisti loupež, a večer rozdělí
koristi.

28. Všech * těchto pokolení Izra-
elských jest dvanácte; a to jest,
což mluvil jim otec jejich; požeh-
nal jim také, jednomu každému
vedlé požehnaní jeho požehnal.
*k.35.22.

29. A poroučíte jim, řekli: Já při-
pojen budu k lidu svěmu; * po-
chovejte mne s otcí mými v jesky-
ni-té, kteráž jest na poli Efrona
Hejského, *k.29.19.

30. V jeskyni, kteráž jest na poli
Machpelah, jenž jest naproti Mam-
re v zemi Kananejské, *kterouž
koupil Abraham spolum s otcem
svým s otcem Efrona Hejského k
dědičnému pohřbu.

31. Tam pochovali * Abraham o a
Saru ženu jeho; tam pochovali * I-
zaka a Rebeču ženu jeho; tam také
pochovali Liu.
*k.25.9. k.23.19. *k.35.29.

32. Koupeno pak bylo pole a jes-
kyně, kteráž na něm; od synů Het.
33. A když přestal Jákob příkazo-
vatí synům svým, složil nohy své
na ložci a umřel; a připojen jest
k lidu svěmu.

KAPITOLA 50.

Pohreb Jákobův: 15. Unilouvaní se bratři
s Jozefem. 24. Šmart Jozefova.

Tedy padl Jozef na tvář otce své-
ho, a plakal nad ním, libaje ho.
2. A poručil služebníkům svým
lékarům, aby vohnými věcmi po-

I MOJŽÍŠOVA 50.

a vrchovatě nahradí nám všecko
zié, kteréž jsme jemu činili.

16. Protož vzkázali Jozefovi,
řkouce: Otec tvůj ještě před smrtí
svou přikázal, řka:

17. Takto dite Jozefovi: Prosim,
odpusť již bratřím svým přestou-
pění a hřích jejich; nebo zle učí-
ní tobě. Protož již odpusť, pro-
sim, přestoupení služebníkům Bo-
ha, jehož ctil otec tvůj. I rozpla-
kal se Jozef, když k němu mluvili.

18. Přistoupili potom také brat-
ři jeho, a padše před ním, řekli:
Aj, my jsme služebníci tvoji.

19. Jimž odpověděl Jozef: Ne-
bojte se; nebo zdalíž jsem já vám
za Boha? Nebo zdalíž jsem já vám

20. Vy zajisté skládali jste proti
mně zlé; ale Bůh obrátil to v dob-
ré; aby učinil to, což vidíte nyní,
a při životu zachoval * lid mnohý.
*k.45.5.

21. Protož nebojte se již; já cho-
tí

II MOJŽÍŠOVA 1.

vati vás budu i děti vaše. A tak
těšil je, a mluvil * k srdci jejich.
*1x.40.2.

22. Bydlil pak Jozef v Egyptě,
on i dům otce jeho, a živ byl Jo-
zeť sto a deset let.

23. A viděl Jozef syny Efraino-
vy až do třetího pokolení; ano * i
synové Machira, syna Manasse-
sova, vychováni jsou u Jozefa.
*1V.M.22.29.

24. Mluvil potom Jozef bratřím
svým: Já tudíž * umru; Bůh pak
jistotně navstívi vás, a vyvede
vás z země této do země, o kte-
rouž přísáhl Abrahamovi, Izáko-
vi a Jákobovi. *Zid.11.22. o1V.M.32.11.

25. Protož přísahou zavázal Jo-
zeť syny Izraelovy, řka: * Když
navstívi vás Bůh, vynestež kosti
mé odsud.
*11.M.19.19.

26. I umřel Jozef, když byl * ve
stáří a v desíti letech; a pomazan
jsa vohnými věcmi, vložen jest do
truhly v Egyptě.
*v.2. Joz.24.29.

KNIHA MOJŽÍŠOVA DRUHÁ,

KTERAZ SLOVE

E X O D U S.

a když by přišla válka, aby se
nepřipojil i on k nepřátelům na-
ším, a nebojoval proti nám, a ne-
vyšel z země.

11. Protož ustanovili nad ním
úředníky, kteříž by plat vybírali,
aby je trápil břemeny svými. I
vystavěl lid Izraelský Faraonovi
města skladů, Fiton a Ramesses.

12. Ale čím více trápili jej, tím
více rostl a tím se více rozmáhal.
I vzal sobě syny Izraelské v o-
skřivost.
*1V.M.20.15.

13. A tak * podrobovali Egypťští
syny Izraelské v službu těžkou.

14. A k hořkosti přivodili život
jejich robotami těžkými, v níhě
a cihlách a ve vselijakém díle na
poli, mimo vselijakou potřebu svou,
k níž práce jejich užívali nená-
ležité a bez lítosti.

15. I poručil král Egypťský ba-
bám Hebrejským, z nichž jedna
smloula Sefora a druhá Fua,
16. A řekl: Když budete pomá-
hati ženám Hebrejským při po-

KAPITOLA 1.

Jména i rozmnožení synů Jákobových,
8. a veliké trápení jich v Egyptě.

Tato * jsou pak jména synů Iz-
raelských, kteříž vešli do Egypta
s Jákobem: každý s čeledi svou
přišel:

2. Ruben, Simeon, Lévi a Juda;
3. Izachar, Zabulon a Beniamin;
4. Dan a Neftalim, Gád a Ašser.

5. A bylo všech osob poslychých z
bedr Jákobových * sedmdesát du-
šit; Jozef pak byl v Egyptě. *1M.46.27.

6. I umřel * Jozef a všickni brat-
ři jeho, a všecken ten rod. *1M.50.26.

7. Synové * pak Izraelsí rozmno-
žili se a rodili se v hojnosti; a ná-
ramně velmi, a naplněna jest i i-
mi země. *Ž.105.94. Sk.7.17.

8. V tom povstal král nový v E-
gyptě, kterýž neznal Jozefa. Aj, lid
synů Izraelských jest mnohý a
silnější nad nás.

10. Nuže, opatrně sobě počínej-
me před ním, aby se nerozmohli;

rodu, a uzříte, že již rodi, byl-li tedy ať jest živa.

17. Bály se pak ty baby Boha, a nečinily tak, jakž jim poručil král Egyptský, ale živých nechávaly pacholíků.

18. Povolal tedy bab král Egyptský, mluvil jim: Proč jste to učinily, že jste živé zachovaly pacholiky?

19. I odpověděly baby Faraonovi: Nejsou ženy Hebrejské jako ženy Egyptské; nebo ony jsou silnějšího přirození. Dříve než přijde k nim baba, ony porodí.

20. I učinil dobře Bůh těm babám. A rozmnožen jest lid, a zsilili se velmi.

21. Stalo se pak proto, že se bály baby ty Boha, vzdělal jim domy.

22. I přikázal Farao všemu lidu svému, řka: Každého syna, kterýž se narodí, do řeky uvřzte; každé pak dcery nechte živé.

*Sk.7,19.

KAPITOLA 2.

Mojžíš narozen i odchován, 11. vřazdu spáchal, 14. utekl, 20. oženil se, 22. a Izrael v soužení svém k Bohu úpěl.

Odšed pak muž jeden z domu Lévi, vzal dceru * z pokolení Lévi.

2. I počala žena ta, a porodila syna, a viduči, že jest * krásný, křivý ho za tři měsíce.

3. A když ho nemohla děle tajiti, vzala mu ošítku z sítí, a omazala ji křivou smolou; a vložila do ní dítě, a vložila do rákosí u břehu řeky.

4. A postavila sestru jeho zdaleka, aby zvěděla, co se s ním dítě bude.

5. A v tom sešla dcera Faraonova, aby se myla v řece; a děvečky její procházely se po břehu řeky.

6. A uzevši ošítku mezi rákosím, poslala děvečku svou, a vzala ji.

7. A když otevřela, uzřela dítě; a plakalo pacholátko. A sličtoť avšav se nad ním, rekla: Z dětí Hebrejských jest toto.

8. I rekla sestra jeho k dceři Faraonové: Mám-li jiti a zavolati tobě chůvy z žen Hebrejských, kteráž by odchovala tobě dítě?

9. I odpověděla dcera Faraonova: Jdi. Tedy šla děvečka a zavolala matky toho dítěte.

10. I rekla jí dcera Faraonova: Vezmi toto dítě, a odchovej mi

je; a jáť dám mzdu tvou. I vzala žena dítě, a chovala je.

10. A když odrostlo pachole, dovedla je k dceři Faraonové, * kteráž jej měla za syna; a nazvala jméno jeho Mojžíš, řkuci: Nebo jsem ho z vody vytáhla.

11. I stalo se ve dnech těch, k bratřím svým, že vyšel egyptského, a hieděl na trápení jejich. Uzřel také muže Hebrejského, jednoho z bratří jeho. A žádného tu není, zabil Egyptského, a zahrabal jej v písku.

12. Vyšel potom druhého dne, a šel k bratřím svým, kteříž křivdu činili: Proč tepeš bližního svého?

13. Kterýžto odpověděl: * Kdo tě ustanovil knížetem a soudci nad námi? Zdali zabiti mne myslíš, jako jsi zabil Egyptského? Protož ulekl se Mojžíš a řekl: Jisté známa jest ta věc.

14. A uslyšav Farao tu věc, hiedal zabit Mojžíše. Ale Mojžíš utekl od tváře Faraonovy, a bydlil v zemi Madianské; i usadil se po dlé studnice.

15. Kníže pak Madianské mělo sedm dcer. Kteréžto přisedě, vázily vodu, a nalivaly do koryví, aby napájely dobytek otce svého.

16. I přišli pastýři, a odehnali je. Tedy Mojžíš vstav, pomohl jim * a napojil dobytek jejich.

17. A když se navrátili k Rague-ovi, ptci svému, řekl on: Jakž jste to dnes tak brzo přišly? vysvobodil nás z ruky pastýřů; ano také ochotně navázil nám vodu, a napojil dobytek.

18. I řekl dceřím svým: Kdež jste jest? Proč jste pustili muže toho? Povolte ho, ať poji chleba.

19. A svolil Mojžíš k tomu, aby bydlil s mužem tím. Kterýžto dal * Zeforu, dceru svou, Mojžíšovi.

20. I porodila syna, a * nazval jméno jeho Gerson; nebo řekl: Přichází jsem byl v zemi cizí.

21. Stalo se pak po mnohých častech, že umřel král Egyptský; a synové Izraelsi úpěli pro roboty, kterých se učili. I vstoupil k Bohu křik jejich pro roboty.

22. A uslyšel Bůh narikání jejich, a rozpomenul se Bůh na smlouvu svou s Abrahamem, Izákem a Jakobem.

24. I vzhledl Bůh na syny Izraelské, a poznal Bůh.

KAPITOLA 3.

Mojžíš když měl jiti k Faraonovi, 11. vymlavly ukávil, 12. ale Bůh jej při všem výborné pravil.

Mojžíš pak pásl dobytek Jetry tchána svého, kněze Madianského, a hnay vládo po poušti, přišel až k hoře Boží Oráb.

2. Tedy ukázal se mu anděl Hospodinův v plameni ohně z prostředku kře. I viděl, a aj, ker hořel ohněm, a však neshořel.

3. Protož řekl Mojžíš: * Půjdu nyní, a spatřím vidění toto veliké, proč neshořel ker.

4. Vidá pak Hospodin, že jde, aby pohleděl, * zavolal na Bůh z prostředku kře, a řekl: Mojžíši, Mojžíši! Kterýžto odpověděl: Aj, ted jsem.

5. I řekl: Nepristupuj sem, szu obuv svou s noh svých; nebo místa, na kterémž ty stojíš, země svatá jest.

6. Já jsem Bůh otec tvůj, Bůh Abrahamův, Bůh Izákových, Bůh Jakubův. O j zakryl Mojžíš tvář svou, (nebo se bál), aby neviděl Hospodina.

7. Jeruzo řekl Hospodin: * Zřetelně viděl jsem trápení lidu mého, kterýž jest v Egyptě; a křik jejich pro přisnost úředníků jeho slyšel jsem; nebo znám bolesti jeho.

8. Protož jsem sstoupil, abych vysvobodil jej z ruky Egyptských, a vyvedl jej z země té, do země dobřé a prostranné, do země oplyvajíc mlékem a strdi, na místa Kananejského a Hetejského, a Hevejského a Jebuzejského.

9. Nebo nyní, aj, křik synů Izraelských přišel ke mně; viděl jsem také i ssouzení, jimž je ssuzují Egypťští.

10. Protož * nyní poč a pošli tě k Faraonovi; a vyvedš lid můj, syny Izraelské z Egypta.

11. I řekl Mojžíš Bonu: * Kdo jsem já, abych šel k Faraonovi, a abych vyvedl syny Izraelské z Egypta?

12. I odpověděl: * Však budu s tebou; a toto budeš mít o znamení, že jsem já té; pošal: Když vyvedš lid ten z Egypta, sloužiti budete Bohu na hoře této.

13. I řekl: Vrz ji na zem. I po-

13. I řekl Mojžíš Bohu: Aj, já půjdu k synům Izraelským a jim jim: Bůh otcu vašich poslal mne k vám. Reknouli mi: Které jest jméno jeho? co jim odpovím?

14. I řekl Bůh Mojžíšovi: JSEM, KTERÝŽ * JSEM. Rekl dále: Tak to diš synům Izraelským: JSEM poslal mne k vám.

15. Rekl ještě Bůh Mojžíšovi: Tak to diš synům Izraelským: Hospodin, Bůh otcu vašich, Bůh Abrahamův, Bůh Izákových, a Bůh Jakubův poslal mne k vám; toť * jest jméno mé na věčnost, a tať jest památka má po všecky věky.

16. Jdi, a shromážďe starší Izraelské, mluv jim: Hospodin Bůh otcu vašich ukázal mi se, Bůh Abrahamův, Bůh Izákových, a Bůh Jakubův; jsem se na vas, a na to, co se vám dalo v Egyptě.

17. Protož jsem řekl: Vyvedu vás z trápení * Egyptského do země Kananejského, a Hetejského, a Amorejského, a Ferezejského, do země oplyvajíc mlékem a strdi.

18. I poslechnou hlasu tvého. Půjdeš pak ty a starší Izraelsi k králi Egyptskému, a dite jemu: * Hospodin Bůh Hebrejský potkal se s nami; protož nyní, necht medle jdeme cestou tři dny na poušti, abychom obětováli Hospodinu Bohu našemu.

19. Ale já vim, žeť vám nedopustí král Egyptský jiti, leč v ruce silné.

20. Protož vztáhnou ruku svou, a bití budu Egypt divnými věcmi svými, kterých činiti budu u prostřed něho; a potom propustí vás.

21. A dám milost lidu tomu před očima Egyptských. I stane se, že když půjdete, neodějete prázdni.

22. Ale vyptáji žena od sousedy své a od hospodyně domu svého klínůt stříbrných a klínůt zlatých a roucha; i vložíte to na syny a na dcery své, a tak obloudíte Egypt.

KAPITOLA 4.

Mojžíš v dalších výmlavách od Boha jsa zpraven, 16. navrátil se k bratřím svým do Egypta.

Odověděl pak Mojžíš, a řekl: Aj, neuvěři mi, ani uposlechnou hlasu mého; nebo řeknou: Neukázal se tobě Hospodin.

2. Tedy řekl jemu Hospodin: Co jest to v ruce tvé? Odpověděl: Hůl.

3. I řekl: Vrz ji na zem. I po-

vrhl ji na zem, a obrácena jest v hada; a utíkal Mojiš před ním.

4. Tedy řekl Hospodin Mojišovi: Vztáhni ruku svou, a chyť ho za ocase. Kterýžto vztáh ruku svou, chytil jej, a obracen jest v hada v ruku jeho.

5. Aby věřili, že se ukázal tobě Hospodin, Bůh otců jejich, o Bůh Abrahamův, Bůh Izákových a Bůh Jákobův.

6. Potom zase řekl jemu Hospodin: Vlož nyní ruku svou za hadra svá; a vyňal ji, a aj, ruka jeho byla malomocná bílá jako sníh.

7. Řekl opět: Vlož ruku svou zase v hadra svá. Kterýž vložil ruku svou zase v hadra svá; a vyňal ji zase jako jiné tělo jeho.

8. I budeť, jestliže neuvěří tobě, a neposlechnou hlasu a znamení druhého, uveřti hlasů, a znamení znamením, a neuposlechnou hlasu tvého, tedy nabereš vody z řeky, a vylijíš ji na zem; a promění se vody, kteréž vezmeš z řeky, a obrátí se v krev na zemi.

9. I řekl Mojiš Hospodinu: Prosím, Pane, nejsem muž výmluvný, nežník jsem; ani jakž jsi mluvil služebníkům svým; nebo zpodobilych úst a neobitného jazyku jsem.

10. Jemuž odpověděl Hospodin: Kdo dal ústa člověku? Aneb kdo může učiniti němého, neb hluchého, vidoucího, neb slepého? Zdáli se já Hospodinovi?

11. Nyni tedy jdi, a naučím tě, co v ústech tvých, a naučím tě, co bys mluvilí měl.

12. Nyni tedy jdi, a naučím tě, co prosím, toho, kteréhož poslati máš. A rozhněvav se učiní Hospodin na Mojiše, řekl: Zdáliž nemáš Arona bratra svého z pokolení Lévi? Víš, že on výmluvný jest; ano aj, sám vyjde v cestu tobě, a vida tebe, radovati se bude v srdci svém.

13. Ty mluvíti budeš k němu, a vložíš slova v ústa jeho; a já budu a naučím vás, co byste měli činiti.

14. A on mluvíti bude za tebe k lidu; a bude tobě on za ústa, a ty budeš jemu za Bůh.

15. Hl pak tuto vezmeš v ruku svou, kterouž činili budeš ta znamení.

Jednání s Faraonem o propuštění Izraele. 6. Izrael více jsa srouzen, 19. řepce. 22. Mojiš nad tím Bohu touží.

Potom pak přišli Mojiš s Aronem, a řekl Faraonovi: Takto praví Hospodin, Bůh Izraelský: Propusť lid můj, at mi slavi svátky na poušti.

2. Odpověděl Faraov: Kdo jest Hospodin, abych poslechl hlasu jeho a propustil Izraele? Hospodina neznám, Izraele také nepouštím.

3. I řekl: Bůh Hebrejský pouští nás. Nechť medle jde, a ne cestou tři dni na poušť, a obětujeme Hospodinu Bohu našemu, aby nedopustil na nás moru neb meče.

4. I řekl jim král Egyptský: Proč lid od práce jejich? Jděte k robotám svým.

5. Řekl také Faraov: Proč mnoho jest lidu toho v zemi, a vy odvozujete je od robot jejich.

6. I prikázal Faraov ten den úředníkům nad lidem a šafářům jeho, řka:

7. Nedávejte již více slámy lidu k děláni cíhel jako prvě; nechť jdou sami a sbírají sobě slámu.

8. Však touž summu cíhel, kterouž udělavali prvě, uložte na ně, a nechť pracují v nich, aby se neohledali na slova židva.

9. Vyšedše tedy úředníci nad lidem a šafáři jeho, mluvili k lidu, řkouce: Takto praví Faraov: Já nebudu vám dávat slámy.

10. Sami jděte, berite sobě slámu, kdekolí naleznete; ale nic nebudě utjato díla vašeho.

11. I rozběhl se lid po vši zemi Egyptské, aby trhal strmiště míslo slámy.

12. Úředníci nutili je, řkouce: Vyplňte díla svá, úkol denní v den jeho, jako když sláma byla.

13. I byli jsou šafáři synu Izraelských, kteréž ustanovili nad nimi úředníci Faraonovi, a mluveno k nim: Proč jste nevyplnili úkol svého v díle, cíhel, jako prvě, ani večera ani dnes?

14. I přišli šafáři synu Izraelských, a volali k Faraonovi, řkouce:

ce: Proč tak děláš služebníkům svým?

16. Slámy se nedává služebníkům tvým, a říkají nám: Dělejte cíhly, a hle, služebníci tvoji bití bývaj, a hřeší lid tvůj.

17. I řekl: Zahálíte, zahálíte, a protož mluvíte: Podme, občutujeme Hospodinu.

18. Protož nyní jděte, dělejte; slámy se vám dávati nebude; ale vy summu cíhel, vyplníte.

19. Vidouce šafáři synu Izraelských, že zle s nimi, poněvadž řečeno: Neujmete počtu cíhel vašich z úkolu denního v den jeho, 20. Potkali se s Mojišem a Aronem, kteříž stáli, aby jim vsříc vyšli, když by se vícec od Faraona.

21. A mluvili jim: Pohleď Hospodin na vás, a suť; nebo zosklivili jste nás před Faraonem a služebníky jeho, a dali jste meč v ruku jejich, aby nas zamordovali.

22. I navrátil se Mojiš k Hospodinu a řekl: Pane, proč jsi tyto věci uvedl nad lid tento? Proč jsi mne sem poslal?

23. Nebo od te chvíle, jakž jsem všel k Faraonovi, abych mluvil iménem tvým, hůře nakládá s lidem tímto, a ty jsi vždy nevyšvobodil lidu svého.

KAPITOLA 6.

Pán Mojiše poslalje, 12. Mojiš odptá. 14. Rod Rubenův, Simeonův a Lévi do Arona a Mojiše vyptá.

Odpověděl Hospodin Mojišovi: Nyni uziš, co učiním Faraonovi; nebo v ruce silné propustí je, a ruče mocné vyzene je z země své.

2. Mluvil ještě Bůh k Mojišovi a řekl jemu: Já jsem Hospodin.

3. Ukázal jsem se zajiště Abrahamovi, Izákovu a Jákobovi v tom, ale v jménu svým, Hospodin, jsem poznan od nich.

4. K tomu utvrdil jsem smlouvu s konem s nimi, že jim dam zemi Kananejskou, zemi putování jejich, v níž pohostinu býjí.

5. Nad to, já slyšel jsem křik synu Izraelských, kteréž Egyptští v službu podrobují, a rozpomnul jsem se na smlouvu svou.

6. Přišli pověz synům Izraelským: Já jsem Hospodin, a vyvedu vás

z robot Egyptských, a vytrhnu vás z služby jejich, a vysvobodím vás v ruce vztažené a skrze soudy veliké.
7. A vezmu vás sobě za lid, a budu vám za Boha; a zavíte, že jsem Hospodin Bůh váš, vysvobodivší vás z robot Egyptských.

8. Uvedu vás také do země, o níž jsem, zdvihnu a ruku svou, přísáhl, že ji dám Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi; a dám ji vám v dědictví; Já Hospodin.

9. I mluvil tak Mojžíš synům Izraelským; ale neslyšeli Mojžíše pro úzkost ducha a službu přetěžkou.
10. Protož mluvil Hospodin Mojžíšovi, řka:
11. Vejdí, mluv Faraoovi králi Egyptskému, ať propustí syny Izraelské z země své.

12. I mluvil Mojžíš před Hospodinem, řka: Hle, synové Izraelské neposlechli mne, kterakž tedy poslechnou mne Farao, a já jsem zpozdíly v řeči?
13. I mluvil Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, a přikázal jim k synům Izraelským, a k Faraoovi králi Egyptskému, aby vyvedli syny Izraelské z země Egyptské.

14. Tito jsou přední v čeledech otců svých. Synové Rubenovi, prvorozeného Izraelova: Enoch, Fallu, Ezron, a Charmi. Ty jsou čeledi Rubenovy.
15. Synové pak Simeonovi: Jasmuel, Jamin, Ahod, Jachin, Sohar a Saul, syn Kananejské. Ty jsou čeledi Simeonovy.

16. A tato jsou jména synů Lévi v roděch jejich: Gerson, Kahat a Merari. Let pak života Lévi bylo sto třidceletí a sedm let.
17. Synové Gerson: Lebni a Semel po čeledech svých.

18. A synové Kahat: Amram, Izar, Hebron a Uzziel. Let pak života Kahat bylo sto třidceletí a tři léta.
19. A synové Merari: Moholi a Musi. Ty jsou čeledi Lévi v roděch svých.
20. Pojal pak Amram ženu Jochebed, tetu svou, sobě za manželku, kterážto porodila mu Arona a Mojžíše. A let života Amramova bylo sto třidceletí a sedm let.
21. Synové také Izaroví: Chore, Nefeg a Zechri.
22. A synové Uzzielovi: Mirael, Elizaban a Sethri.

23. Pojal pak Aron Alžbětu, dceru Aminadabovu, sestru Názonovu, sobě za manželku; kterážto porodila jemu Nádaaba, Abiu, Eleazara a Itamar.
24. Synové pak Chore: Asser, Elkana a Abiazaf. Ty jsou čeledi Choritských.

25. Eleazar pak syn Aronův vzal jednu ze dcer Putielových sobě za manželku; kteráž mu porodila Finesa. Ti jsou přední v otcích Levitských po čeledech svých.

26. To jest ten Aron a Mojžíš, jimž řekl Hospodin: Vyvedte syny Izraelské z země Egyptské po houfích jejich.
27. Tito jsou, kteříž mluvili Faraoovi, králi Egyptskému, aby vyvedli syny Izraelské z Egypta; toť jest ten Mojžíš a Aron.

28. Stalo se pak, když mluvil Hospodin k Mojžíšovi v zemi Egyptské,
29. Ze mu řekl takto: Já Hospodin; mluv k Faraoovi, králi Egyptskému, všechno, což já mluvím tobě.

30. A řekl Mojžíš před Hospodinem: Aj, já jsem zpozdíly v řeči, kterakž tedy poslouchati mne bude Farao?
KAPITOLA 7.

Mojžíš znovu k Faraoovi poslán. 8. Hří v hada proměněna. 14. Vody v krev obráceny.

I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, ustanovil jsem tě za Boha Faraoovi. Aron pak bratr tvůj bude prorokem tvým.
2. Ty mluviti budeš všechno, což tobě přikáži: Aron pak bratr tvůj mluviti bude k Faraoovi, aby propustil syny Izraelské z země své.
3. Ale jít zatvrdím srdce Faraoovo, a mnohoiti budu znamenání svá a zázraky své v zemi Egyptské;

4. Aníž poslechnu vás Farao. I vložím ruku svou na Egypt, a vyvedu vojska svá, lid svůj, syny Izraelské, z země Egyptské skrze soudy veliké.
5. I zvědit Egypti, že já jsem Hospodin, když vztáhnu ruku svou na Egypt; a vyvedu syny Izraelské prostředku jich.

6. Tedy učinil Mojžíš a Aron tak, jakž přikázal jim Hospodin, tak učinili.
7. A byl Mojžíš v osmdesáti, Aron pak v osmdesáti a třech letech, když mluvili s Faraoem.

8. I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi takto:
9. Když mluviti k vám bude Farao, řka: Ukažte od sebe zázrak, tedy díš Aronovi: Vezmi hůl svou, a povrz před Faraoem, i obrátí se v hada.
10. Tedy všel Mojžíš s Aronem k Faraoovi, a učinili tak, jakž přikázal Hospodin; a povrh Aron hůl svou před Faraoem i před služebníky jeho, a obrácena jest v hada.

11. Povolal pak také Farao mužův čarodějníků; a učinili i ti čarodějníci Egyptští skrze čáry své tolikéž.
12. Nebo povrhli každý z nich hůl svou, a obráceny jsou v hady, ale požířla hůl Aronova hole jejich.

13. I posílilo se srdce Faraoovo, a neposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin.
14. Protož řekl Hospodin Mojžíšovi: Obtížilo se srdce Faraoovo; neunes propustiti lidu toho.

15. Jdi k Faraoovi ráno, ať půjde ven k vodě, a stůj naproti rámu při břehu řeky; a hůl, kterouž obrácena byla v hada, vezmeš do ruky své.
16. A diš mu: Hospodin Bůh Hebrejský poslal mne k tobě, ať bych řekl: Propust' lid můj, aby sloužil mi na poušti; a aj, neposlechl až dosavad.

17. Protož takto pravi Hospodin: Po tomto poznaš, že já jsem Hospodin: Aj, já udeřím holi, kteráž jest v ruce mé, na vody, kteráž jsou v řece, a obráceny budou v krev.
18. A řeky, kteréž jsou v řece, pomrou; i nasmradi se řeka, a ustátní budou Egypti, hledajíc vody, kterouž by pili z řeky.

19. Protož řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vezmi hůl svou, a vztáhni ruku svou na vody Egyptské, i na jezera jejich, a toky jejich, i na všechna shromáždění vod jejich, a aby se obrátily v krev; i bude krev po vši zemi Egyptské, tak v nádobách dřevěných, jako ka-menných.
20. Tedy učinili tak Mojžíš a Aron, jakž byl přikázal Hospodin; a zdvihna hůl, udeřil v vodu, kteráž byla v řece, před očima Faraoovými a před očima služebníků jeho; i obráceny jsou všechny vody, kteréž byly v řece, v krev.

21. Ryby pak, kteréž byly v řece, pomřely, a nasmradila se řeka, tak že nemohli Egyptští pít vody z řeky; a byla krev po vši zemi Egyptské.
22. To též učinili i čarodějníci Egyptští skrze čáry své. I zsililo se srdce Faraoovo, aby neposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin.

23. A odvrať se Farao, přišel do domu svého; a ani k tomu nepřiložil srdce svého.
24. Kopali pak všickni Egyptští vůkol řeky, hledajíc vody ku píti; nebo nemohli píti vody z řeky.
25. A vypililo se dni sedm, jakž rasil Hospodin řeku.

KAPITOLA 8.

Egypt doputáťny.

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi: Vejdí k Faraoovi, a rci jemu: Takto pravi Hospodin: * Propust lid můj, ať mi slouží. * 8.5.1,7.18.

2. Pakli nebudeš chtít propustiti aj, já raním všechny krajiny tvé žabami.

3. A vydá řeka množství žab, kteréž vystoupí a polezou do domu tvého a do pokoje, v němž leháš, a na ložce tvé, a do domu služebníků tvých i lidu tvého, a do peci tvých a do těsta tvého.

4. I na tebe a na lid tvůj, i na všechny služebníky tvé polezou žaby.
5. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vztáhni ruku svou s holi svou na řeku, na potoky a na jezera, a vyved žaby na zemi Egyptskou.

6. I vztáhli Aron ruku svou na vody Egyptské; a vystoupily žaby a přikryly zemi Egyptskou.
7. A učinili tolikéž čarodějníci skrze své čáry; a udeřali, že vysty žaby nazemi Egyptskou. * 8.7.22.

8. Tedy Farao povolal Mojžíše a Arona, řka: O Modlite se Hospodin, ať odejme žaby ode mne a od lidu mého; a propustim ten lid, aby obětovali Hospodinu.
9. I řekl Mojžíš Faraoovi: Počím tě tím, a pověz, kdy bych se měl modliti za tě a za služebníky tvé, a za lid tvůj, aby vyplněny byly žaby od tebe, i z domu tvých; toliko v řece zůstanou.

10. Kterýžto odpověděl: Zitra. A Mojžíš řekl: Podle slova tvého necht' jest, abys věděl, že * 8.17.6.

ného *lakového* není, jako Hospodin Bůh náš. *k.9.14, 15, 11. Kor. 8.6. 11. I odejdou žaby od tebe a od domů tvých, i od služebníků tvých a od lidu tvého; toliko v řece zůstanou.

12. Tedy vyšel Mojžíš s Aronem od Faraona. I volal Mojžíš k Hospodinu, aby odjaty byly žaby, kteréž byl dopustil na Faraona. 13. I učinil Hospodin podle slova Mojžíšova: a vymřely žaby z domů, ze vsí i z polí.

14. I shrnuli je na hromady; a namradila se země. 15. Vída pak Farao, že by dáno bylo oddechnouti, více zatvrdil se v srdci svém, a *neuposlechl jich, o jakož byl mluvil Hospodin. *k.7.13, 22. 9.4.71.

16. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Řeč k Aronovi: Vztáhni hůl svou, a udeř v prach země, aby obrátil se *v stěnce na vsí zemi Egypťské. *v.7.106, 31.

17. Kterž učinili tak. Nebo vztáhl Aron ruku svou s holf svou, a udeřil prach země. I byly stěnce na lidech i hovadech; všecken prach země obrátil se v stěnce ve vsí zemi Egypťské. 18. Dějali také tak čarodějníci s krve čary své, aby vyvedli stěnce, ale nemohli. A byly stěnce na lidech i hovadech.

19. Tedy řekl čarodějníci Faraonovi: Prst *Boží toto jest. A poslechl jich, jakož mluvil Hospodin. 20. Rekl pak Hospodin Mojžíšovi: Vstaň ráno, a stůj před Faraonem. Hle vyjde k vodě, a díš k němu: Takto pravi Hospodin: *Propusť lid můj, at mi slouží. *k.5.1; 7.16; 8.1.

21. Pakli nepropustíš lidu mého, hle, já pošlu na tě a na služebníky tvé, a na lid tvůj, a na domy tvé směsici všelikých škodlivých žízal; a naplnění budou domy Egypťští těmi žízalami, nad to i země ta, na niž oni jsou.

22. A *oddělím v ten den zemi Gesen, v níž lid můj zůstává, aby tam nebylo směsice té; abys věděl, že jsem já Hospodin u prostřed země. *v.4.4.

23. A *vysvobozením rozdíl učiním mezi lidem svým a lidem tvým. Zítřa bude znamení toto. 24. I učinil Hospodin tak. Nebo

přišla těžká směsice škodlivých žízal na dům Faraonův, a na do-mů služebníků jeho i na všecku zemi Egypťskou; a nakazila se země od té směsice.

25. Povolal *pak Farao Mojžíše a Arona, a řekl: Jděte, obětujte Bohu svému tu v zemi. *k.8.9; 10.18.

26. I řekl Mojžíš: Nenáleží nám tak činiti; nebo ohavnost Egypťských obětovatel bychom. Hospodinu Bohu našemu. A jestliže bychom obětovali to, což jest ohavnost před očima Egypťských, zdá by nás neukamenovali?

27. Cestou tři dnu půjdeme na poušť, a obětovati budeme Hospodinu Bohu našemu, *jakž nám rozkázal. *k.9.18.

28. I řekl Farao: Já propustím vás, abyste obětovali Hospodinu Bohu svému na poušti, však dáte abyste nikoli neodcházel. Modlitež se za mne.

29. Odpověděl Mojžíš: Aj, já vycházím od tebe, a modlit se budu Hospodinu, aby odešla ta směsice od tebe, od služebníků tvých i od lidu tvého zítřa; avšak at Farao více neklamává nepropouštěje lidu, aby obětovali Hospodinu.

30. A vyšel Mojžíš od Faraona, modlit se Hospodinu. 31. I učinil Hospodin podle slova Mojžíšova, a odjal tu směsici od lidu jeho, tak že *ani jedné žizaly nezástalo. *k.10.19; 14.28.

32. Ale Farao *ztížil srdce své také i teház, a nepropustil lidu. *k.7.13, 22.

KAPITOLA 9.

Zmoření dobytka. 8. Vředové Egypťští, 19. a krupobití veliké.

Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Věď k Faraonovi, a mluv k němu: Takto pravi Hospodin, Bůh Hebrejský: Propusť lid můj, at mi slouží. *k.5.1; 7.16; 8.1; 22.

2. Pakli *nebuděš chtít propustiti, než předce držeš je budeš. *k.8.2.

3. Aj, *ruka Hospodina bude na dobytku tvém, kterýž jest na poli, na koních, na oslech, na velbloudích, na volích a na ovcech, mor těžký vejmí. *v. M.2.16.

4. A *učini Hospodin rozdíl mezi dobytky Izraelských a mezi dobytky Egypťských, aby nic neumřelo ze všeho, což jest synů Izraelských. *k.8.22.

5. A uložil Hospodin čas jistý,

fka: Zítřa učiní Hospodin věc takovou na zemi.

6. I učinil Hospodin tu věc na zemi Egypťské; a pomřel *všecken dobytek z její, a dobytka svuj do domu. 21. Ale kdož nepřiložil srdce svého k slovu Hospodinu, nechal služebníků svých a dobytka svého na poli.

22. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, *at jest krupobiti po vsí zemi Egypťské, na lidech i na hovada i na všelikou bylinu polní v zemi Egypťské. *v.19.14.

23. Tedy vztáhl Mojžíš hůl svou k nebi, a Hospodin vydal hřímání a krupobiti. I stoupil ohen na zem, a dštíil Hospodin *kрупobitím na zemi Egypťskou. *Joz.10.11. Z.78.47.

24. I bylo krupobiti a oheň smíšená s krupobitím těžký velmi, jakož hož nebylo nikdy ve vsi zemi Egypťské, jakž v ní bydliti lidé začali.

25. I ztloukly kroupy po vsí zemi Egypťské, cožkoli bylo na poli od člověka až do hovada; všecku také bylinu polní potloukly kroupy, i všecko stromoví na poli zprerazely.

26. Toliko v zemi Gesen, v níž byli synové Izraelski, nebylo krupobiti. 27. Poslal tedy Farao, povolal Mojžíše a Arona a řekl jim: *Zhrťeš jsem i nyní. Hospodinť jest spravedlivý, ale já a lid můj bezbožní jsme. *k.10.16. 1. Sam. 15.24.

28. Modlte *se Hospodinu, (nebo dosti jest), at není hřímání Božího a krupobiti. Tedy propustím vás, ať děle zůstáváte. *1 Sam. 15.19.

29. I řekl jemu Mojžíš: Kdy vyjdou ven z města, *rozprostiru ruce své k Hospodinu, a hřímání přestane, i krupobiti více nebude, abys poznal, že *Hospodinova jest země. *v.14.1. 2. 01. M.19.6.

30. Ale vim, že ani ty, ani služebníci tvoji ještě se nebudete báti: tvář Hospodina. Boha.

31. I polučen jest len a ječmen, nebo ječmen se byl vymetal, leť také byl v hlávkách.

32. Ale pšenice a špalda nebyla zláčena, nebo pozatím byla. 33. Tedy Mojžíš vyšel od Faraona z města, *rozprostřel ruce své k Hospodinu. I přestalo hřímání a krupobiti, a ani dešť nešl se na zemi. *1 Kr. 8.22.

34. Uzrev pak Farao, že přestal dešť a krupobiti a hřímání, opčt hřesil; a více obtížil srdce své, on i služebníci jeho.

35. I zsililo se srdce Faraonovo. spadne krupobiti, a pomrou.

a nepropustil synů Izraelských, tak jakž byl mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

KAPITOLA 10.

Kobylky a tny hrozně v Egyptě.

1. Řekl Hospodin Mojžíšovi: Vejdí k Faraonovi, aťkoli jsem já obtížil srdce jeho, a srdce služebníků jeho, abych učinil divy tyto své u prostřed nich;

2. A abyš (j) vypravoval v úši synů svých i vnuků svých, * co jsem učinil v Egyptě, a znamení má, kteráž jsem prokázal na nich; abyste věděli, že já jsem Hospodin. *1.Sam.8.6.

3. I všel Mojžíš s Aronem k Faraonovi, a řekli jemu: Takto praví Hospodin Bůh Hebrejský: Dokavadž nechces se ponížiti přede mnou? Propust' lid můj, ať mi slouží.

4. Pakli * nechces propustiti lidu mého, ať já uvedu zitra kobylky na krajinu tvou. *k.9.11.4.

5. A prikryjí svrček země, aby jí nebylo viděti, a snědí * ostatky pozůstaté, kteříž vám zanechání jsou po krupobití; zhrzyou vám také každý strom pučící se na poli.

6. A naplní domy tvé, i domy všech služebníků tvých, a domy cizovců tvých; čehož neviděti do počátku bytu svého na zemi až do dne tohoto. A odvrátiv se, všel od Faraona.

7. Řekli pak služebníci Faraonovi k němu: Dokavadž tento bude * nám osrdlem? Propust' ty muže, ať slouží Hospodinu Bohu svému. Zdež ještě nevíš, že zkažen jest Egypt? *1z.5.14.

8. I zavolan jest Mojžíš s Aronem před Faraona. Jimž řekl: Jděte, služte Hospodinu Bohu svému. Kdo jsou ti, kteříž jiti mají?

9. A odpověděl Mojžíš: S dítkami i s starými našimi půjdeme, s syny i s decrami našimi, s ovceři a s větším dobytkem našim odejdeme; nebo slavnost Hospodinovu držeti máme.

10. Tedy řekl jim: Nechať jest tak Hospodin s vámi, jako já propustim vás i dítky vaše. Hleďte, nebo zlé jest před tváří vaší.

11. Nebudet' tak. Jděte vy sami muži, a služte Hospodinu, nebo toho vy toliko žádáte. I vyhnáni jsou od tváří Faraonovy.

12. Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi:

Vztáhni ruku svou na zemi Egyptskou pro kobylky, ať vystoupí na zemi Egyptskou, a sežerou všecky kou bylinu země té, cožkoli zůstalo * po krupobití. *k.9.23.

13. I vztáhl Mojžíš hůl svou na zemi Egyptskou; a Hospodin uvedl vítr východní na zemi, aby ud' bylo toho dne a celou noc. A když bylo ráno, vlt' východní přinesl kobylky.

14. A * vystoupily kobylky na vsedku zemi Egyptskou, a připadly na všechny konciny Egyptské nescílně. Před těmi nebylo takových kobylek, aniž po těch takové budou. *z.10.9.4.

15. I prikryly veskeren svrček země, tak že pro ně nebylo lze znáti země; a sežraly všelikou bylinu země, a všeilké ovoce na stromích, kteráž zůstalo po krupobití; a nepozůstalo nic zeleného na stromích a bylinách polních ve vsi zemi Egyptské.

16. Tedy Farao spěšně * povolal Mojžíše s Aronem, řekli: Zhrášel jsem proti Hospodinu Bohu vašemu, i proti vám. *k.8.8.5. 9k.9.7.

17. Ale nyini, odpusť, prosim, hřích můj aspoň tento, a modlit se Hospodinu Bohu vašemu, ať jen tuto smrt * odejme ode mne. *z.1.9.6.

18. Protož vylšel Mojžíš od Faraona, modlil se Hospodinu.

19. I obrátil Hospodin vlt' západní tny velmi, kterýžto zachvátil kobylky, uvrhl je do moře rudého, tak že nezástalo * žádné kobylky ve vsi kralině Egyptské. *k.8.9.1. 14.38.

20. Ale obtížil Hospodin srdce Faraonovo, a nepropustil synů Izraelských.

21. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, a * buď tma na zemi Egyptské, a makti jí budou. *1z.50.3. Mat.27.46.

22. I vztáhl Mojžíš ruku svou k nebi, a byla tma * přehusta po vsi zemi Egyptské za tři dni. *z.10.6.28.

23. Aníž viděl jeden druhého, a aniž kdo vstal z místa svého za tři dni; ale synové Izraelskí vsjckni měli světlo v přibytích svých.

24. Potom * povolal Farao Mojžíše, řekl: Jděte, služte Hospodinu. Toľiko ovce vaše a větší dobytek váš nechať zůstane, také dítky vaše půjdou s vámi. *k.8.8.29.1.

25. Odpověděl Mojžíš: Dáš také vyruce naše obci i zapaly, kteréž budete obcovati Hospodinu Bohu našemu.

65 mmožil záznaky své v zemi Egyptské.

10. Ale Mojžíš a Aron činili všechny záznaky před Faraonem; Hospodin pak zatvrdil * srdce Faraonovo, tak že nepropustil synů Izraelských z země své. *k.10.20.

KAPITOLA 12.

Naržení hodu beránka. 29. Pobiti prvorozených. 34. Vyjítí z Egypta.

Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi v zemi Egyptské, řka: *k.9.8. 11. x.10.8. 11. 1.

2. Tento měsíc počátek měsíců vám bude; první vám bude mezi měsíci ročními.

3. Mluvíte ke všemu shromáždění Izraelskému, řkouce: Desátého dne měsíce tohoto vezmete sobě jeden každý beránka po čeledech, beránka na každý dům.

4. Bvl-li by pak dům tak malý, že by s beránka býti nemohl, přivezme souseďa svého, kterýž jest blízky domu jeho, podle počtu duší; jeden každý počte totiž osob, kolikž by jich snísti mohlo beránka.

5. Beránka * bez vad, samce ročního mlti budete, kteréhož z ovci aneb z koz vezmete. *z.14.7.26.

6. A chovati ho budete až do čtrnáctého dne měsíce tohoto; a zabit ho všecko množstvi shromáždění Izraelského * k večeru. *111. M.29. 5. IV. M.9. 5. 28. 4.

7. A vezmouce krve, pomazá obou veřejí a nade dveřmi u domu, v nichž jej jisti budou.

8. I budou jisti noci té maso pečené ohněm, * s chleby přesytnými; s *bjitami* hořkými jisti jej budou. *1V. M.9. 11.

9. Nebudete jisti z něho nic surového ani v vodě vařeného, ale pečené ohněm, s hlavou jeho i s nohami a drobny.

10. Nezanecháte z něho * ničehož do jitra; pakli by co pozůstalo z něho až do jitra, ohněm spálíte. *1V. M.9. 12.

11. Takto jej pak jisti budete: Bedra svá přepásaná mlti budete, obuv svou na nohách svých a hůl svou v ruce své a jisti budete s chvátáním; nebo jiti jest Hospodinovo.

12. V tu noc zajisté půjdu po zemi Egyptské, a budu * bítí všecko prvorozené v zemi Egyptské, od člověka až do hovada, a o nade

26. A protož také dobytek náš půjde s námi, a nezůstane ani kopyta; nebo z nich vezmeme ku potě Hospodinu Bohu našemu. My pak nevíme, čím sloužiti máme Hospodinu, dokudž nepřijdeme tam.

27. Zatvrdil pak Hospodin srdce Faraonovo, tak že nechtěl propustiti jich.

28. I řekl mu Farao: Odejdi ode mne, a varuj se, abys více neviděl tváří mé; nebo * v který den užtíš tvář mou, umřěš. *1M.14.17.

29. Odpověděl Mojžíš: * Dobře jsi řekl; neužtím více tváří tvé. *Jan.19.37.

KAPITOLA 11.

Předpovězení posledních Egypta a rozkaz Boží o zloupnutí jeho.

Řekl pak byl Hospodin Mojžíšovi: Ještě ránu jednu uvedu na Faraona a na Egypt, potom propustí vás odsud; propustí docela, anobrž vypudí vás odsud.

2. Mluv nyini v úši lidu, ať vypují jeden každý * od blízneho svého, a každá od blízni své klintotů stříbrných a klintotů zlatých. *k.9.22. 12. 95.

3. A dal Hospodin milost lidu před očima Egyptskými. (Sam také Mojžíš, před očima služebníků Faraonových i před očima lidu.)

4. I řekl Mojžíš: Takto praví Hospodin: O pulnoci já půjdu prostředkem Egypta.

5. A pomfě všecko * prvorozené v zemi Egyptské od prvorozeného Faraonova, jeň seděti měl na stolici jeho, až do prvorozeného o dítky, kteráž jest při žernovu, i všecko prvorozené hovad.

6. I bude křik veliký po vsi zemi Egyptské, jakéhož nebylo prve, a jakéhož nikdy nebude více. *Mat.24.21.

7. U synů pak Izraelských nikdež nelehne pes lžykem svým, ovšem pak ani člověk * ani hovado, aby ste věděli, že rozdíl učinil Hospodin mezi Egyptskými a Izraelskými. *10z.10.21.

8. I sstoupí vsickni titi služebníci tvoji ke mně, a skláněti mi se budou, řkouce: Vyjdi, ty i vscekni lid, kterýž jest pod správu tvou; nebo s velikým hněvem.

9. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Ne poslechneť vás Farao, abych roz-

všemi bohy Egyptskými učinim soud: Já Hospodin.

13. Krev pak ta na domích, v nichž budete, budeť vám na znamení; a když užijím krev, pomnu vás, a nebude mezi vámi rána zahubující, když bití budu prvorozené v zemi Egyptské.

14. A budeť vám den ten na památku, a slaviti jej budete slavně Hospodinu po rodech svých; *prá-
vem věčným slaviti jej budete. *10.4.
15. Za sedm *dni přesné chleby jisti budete, a hned prvního dne vypraždníte kvas z domu vašich; nebo kdožkoli jedl by co kvašeného od prvního až do sedmého dne, o vyhlazena bude duše ta z Izraele. *k.23.15.34.38. 91M.17.14.

16. A v den první budeť *shromáždění svatě; dne také sedmého shromáždění svatě miti budete. Žádného díla nebude děláno v nich; toliko čehož se užívá k jídlu od každého, to samo připraveno bude od vás. *111.23.3.

17. A ostříhati budete přesnic, nebo v ten den vyvedl jsem vojska vaše z země Egyptské; protož zachovávatí budete den ten po rodech svých pravem věčným.

18. Prvního měsíce, *čtrnáctého dne téhož měsíce, a večer jisti budete chleby přesné, až do dne jedenmáctého téhož měsíce k večerou. *111M.23.4.5. IV.M.26.16.

19. Za sedm dní nebude nalezeno kvasu v domích vašich; nebo kdo by koli jedl něco kvašeného, vyhlazena bude duše ta z shromáždění Izraelského, tak přichozí jako zrozený v zemi.

20. Nic *kvašeného jisti nebudete, ale ve všech přibýtečích vašich jisti budete chleby přesné. *V.M.16.3.

21. Tedy svolal Mojiš všecky starší Izraelské, a řekl jim: Vyberte a vezměte sobě beránka po čeledech svých, a zabíte Faze.

22. Vezmete také svazek yzopu, a omočíte * v krvi, kteráž bude v medenici, a pomůžete nade dveřmi a na obou veřejích tou krvi, kteráž bude v nádobě, z vás pak žádný nevycházej z dveří domu svého až do jitra. *Zia.11.28.

23. Neboť půjde Hospodin, aby bil Egypt, a kde * užijí krev nade dveřmi a na obou veřejích, přeskoci Hospodin ty dveře, aniž do-

pusiti zhoubci vjiti do domů vašich k hubení.

24. Protož ostříhati budete věci této za ustanovení tobě i synům tvým až na věky.

25. A když vejdete do země, kterouž dá Hospodin vám, jakž zaslíbil, zachovávatí budete službu tuto.

26. Když by pak * řekli vám synové vaši: Jaká jest to služba vaše?

27. Tedy díte: Obět Faze toto jest Hospodinu, kterýž pomnul domů svému Izraelských v Egyptě, když bil Egypt, domy pak naše vysvobodil. A lid sklonivše hlavy, poklonu učinili.

28. A rozsedše se synové Izraelských, učinili, jakž * byl Hospodin přikázal Mojišovi a Aronovi; tak a nejinak učinili. *k.7.10.89.42. 111M.8.96.
29. Stalo se pak o půlnoci, pobil Hospodin všecko * prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného Faraoova, kterýž seděl v mělné slo-
lici jeho, až do prvorozeného věž-
né, kterýž byl v žaláři, i všecko prvorozené hovad.

30. Tedy vstal Farao noci té, a všickni služebníci jeho i všickni Egypťané; a všešl křik veliký v Egyptě; nebo žádného nebylo domu, v němž by nebylo něčeho mrtvého.

31. A * povolal Mojiše a Arona v noci, řekl: Vstaňte, vyjděte z prostředku lidu mého, i vy i synové Izraelských, a odejdouce, služte Hospodinu, jakž jste miurčili. *k.10.16.

32. Ovce také vaše i voly vaše vezměte, jakž jste žádali, a jčte; * a dejte mi také požehnání. *1M.20.7.

33. I * nuškali Egypťští lid, aby co nejrychleji vyšli z země; nebo pravili: Všickni již teď zemřeme. *k.6.1.

34. Protož vzal lid těsto své, prvé než zkysalo, obaliv je v šaty své, na ramena svá.

35. Učinili pak synové Izraelských podle rozkazu Mojišova; nebo * vyžádali byli od Egypťských klínou stříbrných a zlatých, i šatů. *k.11.2.

36. A Hospodin dal milost * lidu před očima Egypťských, tak že půjčovali jim, i oblouplili Egypťské.

37. Tedy * tabli synové Izraelských z Ramesses k Sochoi, okolo šestkrát sto tisíc pších, mužů toliko kromě dětí. *1V.M.35.5.

38. Ano také * jincho lidu mnoho

vyšlo s nimi, ovec takté a voly, dobytka velmi mnoho. *1V.M.11.4.

39. I napekli z těsta, kteréž vy-měšali z Egypta, kolačů nekvašených; nebo ještě bylo nez kynulo, proto že vyzpuzeni byli z Egypta; a nemohli prodávati, a ani pokrmuti na cestu nepřipravili sobě.

40. Čas pak bydlení synů Izraelských, kteříž byli v Egyptě, byl * čtyři sta a třicet let. *1M.15.13.

41. A když se vypímlo čtyři sta a třicet let, právě toho dne vysla všechna vojska Hospodina z země Egyptské.

42. Noc táto pilně ostříhana býti má Hospodinu, v níž vyvedl je z země Egyptské; tať tedy noc Hospodina ostříhana bude ode všech synů Izraelských po národech jejich.

43. I řekl Hospodin Mojišovi a Aronovi: Tentof bude řád přislavenosti Faze: Žádný cizozemec nebude jisti z něho.

44. Každý pak služebník váš * za stříbro koupný, když by obřezán byl, teprv jisti bude z něho. *1M.17.12.

45. Přichozi * a najemník nebude jisti z něho. *k.7.19.

46. V lémž domě jisti jej budete; nevynesš z domu ven masa jeho; a kosti * v něm nezlamete. *1an.19.36.

47. Všecko shromáždění Izraelské tak s nim učini.

48. Jestliže by pak cizozemec bychtěl Faze Hospodinu, prvé * obřezán bude každý pohlav mužské; a tehdy přistoupí k slavení jeho; a bude jako tu v zemi zrozený; žádný pak neobřezaný nebude jisti z něho. *1M.34.15.16.

49. Jednostojně * právo bude tu zrodilému a přichozi mu, kterýž jest pohostinu u prostřed věš. *111M.4.29.

50. Tedy učinili všickni synové Izraelských, jakž přikázal Hospodin Mojišovi a Aronovi; tak učinili.

51. A tak stalo se právě toho dne, že vyvedl Hospodin syny Izraelské z země Egyptské s vojsky jejich.

KAPITOLA 13.

Rozkaz o posvěcení prvorozených a slavení velikonoční. 17. Cesta synů Izraelských z Egypta.

I mluvil Hospodin k Mojišovi, řka: 2. Posvěť * mi všecho prvorozené, cožkoli otvirá každý den mezi

syny Izraelskými, tak z lidí jako z hovad, nebo mě jest. *k.22.26.34.19. 1.nik.2.23.

3. Protož řekl Mojiš lidu: Pamatujte na den tento, v kterémž jste vyšli z Egypta, z domu služby; nebo * v silné ruce vyvedl vás odsud Hospodin, aniž kdo jez co kvašeného. *k.32.11.

4. Dnes vycházíte vy, měsíce Abib. Když tedy uvede tě Hospodin do země Kananejských, Helejských, Amorejských, Hevejských a Jebujských, tak jakž přisál ot-cům tvým, a dá tobě zemi oplývající mlékem a strdí: tedy vykoná-
vatí budeš službu tuto v tento měsíc. *1M.15.16.násl.; 17.8.

6. Za * sedm dní jisti budeš chleby přesné, dne pak sedmého slav-
nost bude Hospodina. *k.12.15.23.16.

7. Přesni chlebové jedeni budou za dnů sedm, aniž spatřino bude u tebe co kvašeného, aniž se uhlédá u tebe * kvas ve všech koncích tvých. *k.12.16.

8. A vypravovatí budeš * synu svému v ten den, řka: Proto, což mi učinil Hospodin, když jsem vycházel z Egypta. *k.12.26.

9. A budeť lobě to jako néjné, znamení * na ruce tvé, a jako památka před očima tvými, aby zákon Hospodinův byl v ústech tvých; nebo v ruce silné vyvedl tě Hospodin z Egypta. *V.M.6.8. 1z.46.16.

10. Protož zachovávatí, budeš ustanoveni toto v čas jistý, rok po roce.

11. A když by tě uvedl Hospodin do země Kananejských, tak jakž přisál lobě a očum tvým, a dal by jí tobě:

12. Tedy všecko, což otvirá život, oddělis Hospodinu, i každý plod hovada tvého otvirající život, což byj koli bylo samců, Hospodino jest. *k.34.26. 01V.M.13.15.16.

13. Každé pak * prvorozené osle vyplatíš hovadkem; pakli bys nevyplatil nás Hospodin z Egypta, z také prvorozeného člověka mezi syny svými vyplatíš.

14. A když by se * tebe vzepjal syn tvůj potom, a řekl: Co jest to? tedy povíš jemu: O V ruce silné vyvedl nás Hospodin z Egypta, z domu služebnosti. *k.12.26. 9k.32.11.

15. Nebo když se byl zatvrdil Farao, a nechtěl nás propustiti, pobil Hospodin všecko * prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného z li-

KAPITOLA 15.

Píseň Mojžišova. 22. Vody hořké dětem oslazeny.

Těhdy * zpíval Mojžíš a synové Izraelsi píseň tuto Hospodinu, a řekl takto: Zpívajíť budu Hospodinu, neboť jest slavné zvelebení; kone i s jezdcem uvřhl do moře. *Z.76,7.

2. Síla * má a píseň jest Hospodinu, nebo vysvobodil mne. Ont jest Bůh můj silný, protož stánek vzde- lam jemu; ont jest Bůh otce mého, protož vyvyšovati ho budu. *Z.118,14.

3. Hospodin * jest udaný bojovník, Hospodin jméno jeho. *Z.74,8. 4. Vozy Faraonovy i vojsko jeho uvřhl do moře; a * nejpřednější hejtmané jeho ztopeni jsou v moři rudém. *K.14,7.

5. Propasti přikryly je; vpadli do hlubiny jako kamen. 6. Pravice tvá, Hospodine, zvele- bena jest v síle, pravice tvá, * o Hospodine, potřela nepřitele. *Z.76,4,13.

7. A ve mnohé vyvýšenosti své podvrátil isi povstávající proti tobě; pustils hněv svůj, kterýž se držal * jako strniště. *Iz.5,24.

8. A * duchem chrpiti tvých shromážděny jsou vody, o staly tekute vody jako hromada, sseďly se prosti u prostřed moře. *Job.4,9; oZ.39,7.

9. Řekl nepřitel: * Honiti budu, dohonim se, budu děliti loupeže, nasytí se jimi duše má, vvrhnu meč svůj, zahladí je ruka má. *K.14,9,9; Z.71,11.

10. Povnul isi větrem svým, i přikrylo je * moře; pohlceni jsou jako olovo v prudkých vodách. *Z.106,11.

11. Kdo * podobný tobě mezi silnými, o Hospodine? Kdo jest tak, jako ty, velebný v svatosti, hrozný v chvalách, čínící divy? *K.18,11; I.Par.16,26.

12. Vztáhlš pravici svou, * i poržela je země. *Jon.2,7.

13. Zprovodíš * v milosrdenství svém lid tento, kterýž jsi vykoupil; o laskavě povedeš jej v síle své k příbytku svatosti své. *Z.77,21; oZ.40,11.

14. Uslyší lidé, bouřiti se budou; bojest zachvátí obyvatelé Filistín- ské. *Z.109,27; 5Jan.2,11.

KAPITOLA 14.

6. Protož zapřáhl do svého vozu, a lid svůj vzal s sebou. 7. A vzal šest set vozů vybraných, i všecky vozy Egyptské, nad nimiž nade všem byli hejtmané.

8. I zatvrdil Hospodin srdce Faraona krále Egyptského, tak že honil syny Izraelské; synové pak Izraelsi vyšli v ruce vyvýšené. 9. I * honili je, když se položili při moři všickni vozové Faraonovi, a jezdcí jeho i vojsko jeho podle Fiarot, před Belseton. *K.15,9; Joz.24,6.

10. A když se přiblížil Farao, pozdvihl synové Izraelsi oči svých, a báli se velmi, a * volali synové Izraelsi k Hospodinu. *Joz.24,7.

11. A řekli Mojžíšovi: * Zdali proto, že nebylo hrobu v Egyptě, vvedl jsi nás, abychom zemřeli na poušti? Co jsi nám to učinil, že jsi vvedl nás z Egypta? *K.16,8; 17,9.

12. Zdali jsme toho nemluvili tobě ještě v Egyptě, řkouce: Nech nás, ať sloužíme Egyptským? Nebo lépe bylo nám sloužiti Egyptským, než zemřiti na poušti. 13. I řekl Mojžíš lidu: Nebojte se, stůjte * a vizte spasení Hospodino- vo, kteréž vám způsobí dnes; nebo Egyptských, kteréž jste viděli dnes, neužítte nikdy více až na věky. *I I.Par.20,17.

14. Hospodin * bojovati bude za vás, a vy o mlčeti budete. *V.M.1,30; oZ.46,11.

15. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Co voláš ke mně? Mluv synům Izraelským, ať jdou předce. 16. Ty pak zdvihni hůl svou, a vztáhni ruku svou na moře, a rozděl je; a nechať jdou synové o Izraelsi prostředkem moře po suše. *Z.74,13; oZach.10,11.

17. Jáť pak aj, já zatvrdim srdce Egyptských, a vejdu za nimi; * i budu oslaven v Faraonovi, a ve všem vojsku jeho, v vozích jeho i v jezdcích jeho. *Ez.29,22.

18. A zvědí * Egyptští, že já jsem Hospodin, když oslaven budu v Faraonovi, v vozích jeho a v jezdcích jeho. 19. I bral se * anděl Boží, kterýž byl prvé předcházel vojsku Izraelské, a šel z o zadu za nimi; nebo

KAPITOLA 14.

di, až do prvorozeného z hověd; i tou příčinou já obětují Hospodinu všechny samce otvirající život, ale všecko prvorozené z synů svých vyplacují. *K.4,3.

16. Mějž to tedy jako znamení na ruce své, a jako náčelník mezi očima svýma, že v ruce silné vvedl nás Hospodin z Egypta.

17. Stalo se pak, když pustil Farao lid, že nevedl jich Bůh cestou země Filistínské, ačkoli bližší byla; nebo řekl Bůh: Aby nepykál lid, když by ušel, an válka nastáda, a nevrátili se do Egypta.

18. Ale obvedl Bůh lid cestou přes poušť, kteráž jest při moři rudém. A vojsky zpořádání vyšli synové Izraelsi z země Egyptské.

19. Vzál také Mojžíš * kosti Jozefovy s sebou; nebo byl přísahou zavázal syny Izraelské, řka: Jistotně navštíví vás Bůh, protož vynesete od- sud kosti mé s sebou. *I.M.50,25; Joz.24,22.

20. Vytáhše tedy z Sochoť, polo- žili se v * Etam při kraji pouště. *I.V.M.39,6.

21. Hospodin pak * předcházel je dne v sloupu oblakovém, aby je vedl cestou, v noci pak v sloupu ohnivém, aby svítil jim, aby ve dne i v noci jiti mohli. *I.V.M.9,16; 14,14; Neh.9,12.

22. Neodjal * sloupu oblakového ve dne, ani ohnivého sloupu v noci od tváří toho lidu.

KAPITOLA 14.

Farao honil Izraelské; 21. oni přechli moře, on pak v něm s vojskem svým utopen.

Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:

2. Mluv k synům Izraelským, ať navrátice se, rozbijí stany před * Fiarot, mezi Magdalem a morem, proti Belseton; naproti němu roz- bijte stany při moři. *I.V.M.39,7.

3. A di Farao o synech Izrael- ských: Ssouženi jsou na zemi, se- vřela je poušť.

4. I zatvrdim srdce Faraonovo, a honiti je bude, a oslaven budu v Faraonovi, a ve všem vojsku jeho; a zvědí * Egyptští, že já jsem Hospodin. I učinili tak. *I.I.M.7,6.

5. Povědino pak bylo králi Egypt- skému, že by lid utkal. I * obráče- no jest srdce Faraonovo a služeb- níků jeho proti lidu, a řekli: Co

15. Tedy zkormoucena budou knižata Idumejská, silné Moábské podle jména strach, * rozplynou se vsíckni obyvatelé Kananejské.

16. Případně na ně strach a lekání, pro velikost ramene tvého; mlčení budou jako kámen, dokudž nepřijde lid tvůj, o Hospodině, dokudž nepřijde lid * ten, kteréhož sobě doblý.

17. Uvedeš je, a štipíš je na hoře dědictví svého, na místě, kteréž jsi k příbytku svému připravil, Hospodine, v svatyni, kterouž utvrdil ruce tvé, Pane.

18. Hospodin * kralovati bude na věky věků.

19. Nebo vešli koni * Faraonovi s vozy jeho i s jezdcí jeho do moře, a obrátil na ně Hospodin vody mořské, synové pak o Izraelští šli po suše u prostřed moře.

20. I vzala * Maria prorokyně, sestru Aronova, o buben v ruku svou, a vyšly za ni všechny ženy s bubny a s písňálami.

21. I odpovídala jim Maria: Zpějejte Hospodinu, poněvadž slavěm zveleben jest; * koně i s jezdcem uvrhl do moře.

22. Hnul pak Mojžíš lidem Izraelským od moře rudého, a táhl * na poušť Sur. I šli tři dni po poušti, a nenalezli vod.

23. A * přišedše do Marah, nemohli pítí vod z Marah, nebo byly o hořké; protož nazváno jest jméno jeho Marah.

24. Z té příčiny * reptal lid na Mojžíše, řka: Co budeme pítí?

25. I volal k Hospodinu, a ukázal mu Hospodin dřevo, kteréž jakž uvrhl do vod, učiněny jsou sladké vody. Tu vydal jemu práva a soudu, a tu ho zkusil.

26. A řekl: Jestliže skutečně poslouchati budete hlasu Hospodina Boha svého, a činiti budete, což spravedlivého jest před očima jeho, a nakloníš úši k příkázání jeho, o ostříhati budeš všech ustavení jeho; * žádné nemoci, kterouž jsem dopustil na Egypt, nedopustím na tebe; nebo já jsem Hospodin, kterýž tě uzdravuji.

27. I přišli do * Elim, kdež bylo dvanácte studnic vod a sedmdesáté palm; i rozbili tu stany při vodách.

KAPITOLA 16.

Reptákům 14. pokrm a nebe dán, 23. i spůlva při užívání jeho.

Když se pak hnuli z Elim, přišlo všecko množství synů Izraelských na poušť * Sin, kteráž jest mezi Elim a Sinaj, v patnáctý den druhého měsíce po vyjití z země Egyptské.

21. I * reptalo všecko shromáždění synů Izraelských proti Mojžíšovi a proti Aronovi na poušti.

3. A mluvili jim synové Izraelské: Ó bychom * byli zemřeli od ruky Hospodinovy v zemi Egypské, když jsme sedávali nad hrnci masa, když jsme se najídali chleba do sytosti!

A teď vyvedli jste nás na tuto poušť, abyste zmořili všecko shromáždění toto hladem.

4. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Ať já dám vám chleba * s nebe jako déšť, a vycházeji bude lid a sbíráti, což by postálo na každý den, abych ho získal, bude-li choditi v zákoně mém, či nebude.

5. V den pak šestý přistojí sobě to, co přinesou; a bude toho dvakrát více, než toho, což sbíráti mají na každý den.

6. Tedy mluvil Mojžíš a Aron všečtinným synům Izraelským: U večer poznáte, že Hospodin vyvedl vás z země Egypské.

7. A ráno užitíte slávu Hospodinovu; neboť jest slyšel reptání vaše proti Hospodinu. My zaitisté * co jsme, že recepte proti nám?

8. Mluvil dále Mojžíš: Z toho, pravím, poznáte, když vám dá Hospodin u večer masa, abyste se najedli, a chleba ráno do sytosti, poněvadž slyšel Hospodin reptání vaše, jimž jste na něj reptali. Nebo my co * jsme? Ne proti námť jsou reptání vaše, ale proti Hospodinu.

9. I řekl Mojžíš Aronovi: Mluv ke všemu shromáždění synů Izraelských: Přistuptež před obličej Hospodinův; neboť jest slyšel reptání vaše.

10. Stalo se pak, když mluvili Aron ke všemu shromáždění synů Izraelských, že se obrátili tváří k poušti, a * aj, stáva Hospodinova ukázala se v oblaku.

11. I řekl Hospodin k Aronovi: Vezmi zlatou tyč, a dvejdi v ní všechny kmeny synů Izraelských, každý kmen s tyčí svou.

12. Tedy dvejdi tyč v kmeny synů Izraelských, a ukáží se v oblaku.

11. (A již byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

12. Slyšeti jsem reptání synů Izraelských. Mluvíž jim a pověz: K večeru jisti budete masa, a ráno chlebem nasyceni budete, abyste poznali, že já jsem Hospodin Bůh váš.)

13. Tedy * stalo se u večer, že přiletěly křepečky a přikryly táboru. I ráno pak spadla rosa okolo táboru.

14. A když přestalo padání rosy, * aj, ukázalo se po vrchu pouště drobného costi a okrouhlého, drobného jako jini na zemi.

15. Což vidouce synové Izraelské, řekli jeden druhému: Man * jest toto. Nebo nevěděli, co by bylo. Tedy řekl jim Mojžíš: Co to jest ten chléb, kterýž vám dal Hospodin ku pokrmu?

16. To jest, o čemž přikázal Hospodin: Nasbírejte sobě toho každý k svému pokrmu; gomer na jednoho člověka vedle počtu osob vašich, každý na ty, kterých jsou v stanu jeho, vezmete.

17. I učinil tak synové Izraelské, a nasbírali jini více, jini méně. Potom měřili na gomer.

18. Potom měřili na gomer. * A nebylo tomu, kdo nasbíral mnoho, a ten, kdo nasbíral málo, neměl nedostatku; ale každý, což mohl snísti, nasbíral.

19. I řekl jim Mojžíš: Zádny at nic z toho nepoužíváte k jitru.

20. Ale neuposlechli Mojžíše. Nebo někteří zčerpali díl z toho až do jitra; i zčerpávalo a zsmradilo se. Pročež rozhněval se na ně Mojžíš.

21. Tak tedy sbírali to každého jitra, každý což snísti mohl. A když horké bylo slunce, tedy se ta manna rozpouštěla.

22. Když pak bylo v den šestý, nasbírali toho chleba dvojnásobně, po dvou gomer na každého; protož přišla všecka knížata toho shromáždění, a pověděli Mojžíšovi.

23. Kterýžto řekl jim: Toť jest, což mluvil Hospodin: Odpočinuti soboty svaté Hospodinu bude zítřka. Což byste měli péci, peče; což byste vařiti měli, vaře dneš; což pak koli zbudete, nechte sobě a schovejte to k jitru.

24. Protož schovali to do rána, jakž přikázal Mojžíš; a zsmradalo se, ani v něm červů nebylo.

25. I řekl Mojžíš: Jeztež to dnes, poněvadž sobota jest dnes Hospodinů; dnes toho nenaleznete na poli.

26. Po šest dni budete to sbíráti, den pak sedmý sobota jest; nebude bývali manny v ni.

27. Stalo se pak dne sedmého, že vyšli někteří z lidu sbírat, a nenašli.

28. Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: I dokudž zpěčovati se budete, příkázání mých ostříhati a zákonů mých?

29. Viztež, žeť Hospodin * vám dal sobotu, a proto on vám dává v den šestý chleba na dva dni. Zůstaňte každý v svém, aniž kdo vycházej z místa svého v den sedmý.

30. I odpočinul lid v den sedmý. Nazval pak lid Izraelský jméno toho chleba man; * kterýž byl jako simě kollandrové, a bílý, a chut jeho jako koláče s medem.

32. Řekl také Mojžíš: Toť jest, což přikázal Hospodin: Naplň gomer tou mannou, aby chována byla na budoucí věky vaše, aby viděli pokrm, kterýž jsem vám dával jisti na poušti, když jsem vás vyvedl z země Egypské.

33. I řekl Mojžíš Aronovi: Vezmi jedno * věderce, a vsyp do něho plné gomer manny; a nech ji před tváří Hospodinovou, aby chována byla na budoucí věky vaše.

34. A protož jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, nechal ji Aron před svědectvím, aby tu chována byla.

35. Jedli pak synové Izraelské mannu za čtyřiceti let, dokudž nevěšili do země, v níž bydliti měli; mannu jedli, dokudž nepřijeli k končinám země Kananejské.

36. Gomer pak jest desáty díl eli.

KAPITOLA 17.

Vydání vod z skály. 8. Válka proti Amalechským.

Tedy když se odebralo všecko shromáždění synů Izraelských z pouště Sin, po stanovistích svých vedle rozkazu Hospodinova, položili se * v Rafidim, kdež nebylo vody, kteréž by lid píti mohl.

2. Protož * domlouval se lid na Mojžíše, pravě: Dejte nám vody, abychom pili. Jimž odpověděl Moj-

žíš: Proč se na mne domlouváte?
o Proč pokoušíte Hospodina?

3. I žíznil tu lid pro nedostatek
vod, a reptal * na Mojišise a mlu-
vil: Proč jsi o vyvedl nás z E-
gypta, abys mne s syny i dobyt-
ky mémi žizni zmořil?

4. Tedy volal Mojiš k Hospo-
dinu, řka: Což mám činiti s tím
lidem? Však již tudíž * ukame-
nuji mne.

5. I řekl Hospodin Mojišovi: Jdiž
před lidem, počma s sebou některé
z starších Izraelských; hñl také
svou, kterouž * jsi udeřil v vodu.
vezmi do ruky své a jdi.

6. Aj, já státi budu před tebou
tam na skále, na Orébě: * i ude-
řis v skálu, a vyjdou z ní vody,
kteréž bude pít lid. I učinil tak
Mojiš před očima starších Izrael-
ských.

7. A dal jméno * místu tomu
Massah a Meribah, pře reptání sy-
nů Izraelských, a že pokoušeli Hos-
podina, řkouce: Jest-li Hospodin
u prostřed nás, čí není?

8. Přitáhl pak Amalech, a bojo-
val s Izraelem v Rafidim.

9. I řekl Mojiš k Jozue: Vyber
některé muže, a vytáhna,
bojuj s Amalechem; já zitra státi
budu na vrchu horý, a hñl Boží
v ruce své *mlti budu*.

10. Tedy Jozue udělal tak, jakž
mu poručil Mojiš, a bojoval s A-
malechem; Mojiš pak, Aron a
* Hur vstoupili na vrch horý.

11. A dokudž Mojiš * vzhůru
držel ruce své, vítězil Izrael; ale
jakž opouštěl ruku svou, přemá-
hal Amalech.

12. Ale že ruce Mojišovy byly
obtěženy, protož vzavše kámen,
podložil pod něho, a on sedl na
něm; Aron pak a Hur podírali
ruce jeho, jeden z jedné, druhý
z druhé strany. I byly obě ruce
jeho vztažené až do západu slunce.

13. A tak porazil Jozue Ama-
lecha a lid jeho mečem.

14. Mluvil potom Hospodin k
Mojišovi: Vpíš to do knih na pa-
mátku, a pílně to vkládej v uši
Jozue, * že do konce vyhladim pa-
mátku Amalechovu *usudy* pod ne-
bem.

15. Tedy vzdělal Mojiš oltář a
nem Mojišovým před Bohem.

13. Nazejří pak posadil se Mojiš,
aby soudil lid; a stál lid před
Mojišem od jitra až do večera.

14. Vida pak test Mojišův všecku
práci jeho při lidu, řekl: Co jest
to, což děláš s lidem? Proč ty sám
sedíš, a všecken lid stojí před te-
bou od jitra až do večera?

15. Odpověděl Mojiš tchánu své-
mu; Přichází ke mně lid raditi se
s Bohem.

16. Když mají o nějakou věc čí-
niti, přicházejí ke mně, a soud
činím mezi stranami, a oznamuji
řady Boží a ustanovení jeho.

17. I řekl jemu test Mojišův: Ne-
dobře * děláš.

18. Tudíž tak ustaneš i ty i lid,
kterýž s tebou jest. * Nad možnost
tvou těžká jest tato věc, nebuděš
jí moci sam dosti učiniti.

19. Protož nyní uposlechni řeci
mé; poradím tobě, a * bude Bůh
s tebou. Stůj ty za lid před Bo-
hem, a donášej věci *nesnadné*
k Bohu.

20. A vysvětluj jim řady a zákony,
a oznamuj * jim cestu, po níž by
šli, a co by dělali cestu.

21. Vyhledej také ze všeho lidu
* muže statečné, bohobojné, muže
pravdomluvné, kteříž v nenávisti
mají lakomství, a ustanov z nich
knížata nad tisci, setníky, padesát-
níky a desátníky.

22. Oni at soudí lid každého času.

23. Což bude většího, vznesou na te-
be, a menší pře sami nechť soudí;
a tak lehčej bude tobě, když jimi
ponesou *brímě* s tebou.

24. Jestliže to učiníš a rozkážeš
Bůh, buděš moci tvrditi; také i
všecken lid tento navracovati se
bude k místům svým pokojně.

25. Tedy uposlechl Mojiš řeci
tchána svého, a učinil všecko, což
on řekl.

26. A vybral Mojiš muže statečné
ze všeho Izraele, a ustanovil je hejt-
many nad lidem, knížata nad tisci,
setníky, padesátníky a desátníky.

27. Kteréž soudili lid každého ča-
su. Nesnadnější věci vznášeli na
Mojiše, všecky pak menší pře sa-
mi soudili.

28. Potom propustil Mojiš tchá-
na svého; i * odšel do země své.
* IV M. 10. 30.

KAPITOLA 19.

Smlouva Boží s Izraelem. 10. Lid po-
svěcen. 16. Bůh vstoupil na horu Sinai.

Měsíce třetího po vyjití synů Izrael-
ských z země Egyptské, v ten den
přišli na * poušť Sinai. * IV M. 30. 15.

2. Nebo hnuvše se z Rafidim, při-
šli až na poust Sinai a položili se
na té poušti; a tu rozbil Izraelští
stany naproti hoře.

3. Mojiš pak vstoupil k Bohu. A
mluvil * blassem k němu Hospodin
s té horý, řka: Takto diš domu
ským.

4. Sami jste * viděli, co jsem učinil
Egyptským, a tak jsem vás o nesl na
křídlech * orličích, a přivedl jsem
vás k sobě.

5. Protož nyní, jestliže skutečně
poslouchati budete hlasu mého, a
ostříhati * smlouvy mé, budete mi
o lid zvláštní mimo všecky lidi,
ačkoli ma jest * všecka země.

6. A vy budete mi * království
kněžské a národ svatý. Tat jsou
slova, kteráž mluviti budeš synům
Izraelským.

7. Protož přišel Mojiš s svolav
starší lidu, předložil jim všecka slo-
va ta, kteráž mu přikázal Hospodin.

8. Odpověděl pak všecken lid spo-
tečně, a řekl: Cožkoli mluvil Hospo-
din, budeme činiti. A oznámil zas
Mojiš Hospodinu slova lidu.

9. I řekl Hospodin Mojišovi: Aj,
já * půjdu k tobě v hustém oblaku,
aby slyšel o lid, když mluviti budu
s tebou, ano také, aby tobě věřil
na věky. Nebo byl oznámil Mojiš
Hospodinu slova lidu.

10. Řekl dále Hospodin Mojišovi:
Jdi k lidu, a * posvěč jich dnes a
zitra; a nechť sva roucha zeproudu.

11. A at jsou hotovi ke dni tře-
tinu, nebo v den třetí stoupí Hos-
podin před očima všeho lidu na
horu Sinai.

12. Uložíš pak lidu mezi vsudy
vůlok a povis: Varujte se, * abyse
nevstupovali na horu, ani nedoty-
kali se krajů jejích. Kdož by se
koi dotkl horý, smrti umře.

13. Nedočkneť se ho * ruka, ale u-
kamenován neb zastřelen bude;
buď * že by hovořo bylo, buď člo-
věk, nebudeť živ. Když se zdlouha

13. Nazejří pak posadil se Mojiš,
aby soudil lid; a stál lid před
Mojišem od jitra až do večera.

14. Vida pak test Mojišův všecku
práci jeho při lidu, řekl: Co jest
to, což děláš s lidem? Proč ty sám
sedíš, a všecken lid stojí před te-
bou od jitra až do večera?

15. Odpověděl Mojiš tchánu své-
mu; Přichází ke mně lid raditi se
s Bohem.

16. Když mají o nějakou věc čí-
niti, přicházejí ke mně, a soud
činím mezi stranami, a oznamuji
řady Boží a ustanovení jeho.

17. I řekl jemu test Mojišův: Ne-
dobře * děláš.

18. Tudíž tak ustaneš i ty i lid,
kterýž s tebou jest. * Nad možnost
tvou těžká jest tato věc, nebuděš
jí moci sam dosti učiniti.

19. Protož nyní uposlechni řeci
mé; poradím tobě, a * bude Bůh
s tebou. Stůj ty za lid před Bo-
hem, a donášej věci *nesnadné*
k Bohu.

20. A vysvětluj jim řady a zákony,
a oznamuj * jim cestu, po níž by
šli, a co by dělali cestu.

21. Vyhledej také ze všeho lidu
* muže statečné, bohobojné, muže
pravdomluvné, kteříž v nenávisti
mají lakomství, a ustanov z nich
knížata nad tisci, setníky, padesát-
níky a desátníky.

22. Oni at soudí lid každého času.

23. Což bude většího, vznesou na te-
be, a menší pře sami nechť soudí;
a tak lehčej bude tobě, když jimi
ponesou *brímě* s tebou.

24. Jestliže to učiníš a rozkážeš
Bůh, buděš moci tvrditi; také i
všecken lid tento navracovati se
bude k místům svým pokojně.

25. Tedy uposlechl Mojiš řeci
tchána svého, a učinil všecko, což
on řekl.

26. A vybral Mojiš muže statečné
ze všeho Izraele, a ustanovil je hejt-
many nad lidem, knížata nad tisci,
setníky, padesátníky a desátníky.

27. Kteréž soudili lid každého ča-
su. Nesnadnější věci vznášeli na
Mojiše, všecky pak menší pře sa-
mi soudili.

28. Potom propustil Mojiš tchá-
na svého; i * odšel do země své.
* IV M. 10. 30.

troubití bude, *teprv* oni vstoupí na horu. *Z.66.9. 917. *Z.12.12.20. 14. Sstoupí tedy Mojžíš s hůry roucha svá. 15. I mluvil k lidu: Budtež hotovi ke dni třetímu; * nepřistupujte k manželkám svým. *1.Sam.2.14. 16. I stalo se dne třetího, když bylo ráno, že bylo * hřimění s blýskáním, a oblak hustý na té hoře, o zvuk také trouby velmi tuň. a z se * zhroutil všecken lid, kterýž byl v ležení. *2.66.9. 917. *Z.12.12.20. 17. Tedy Mojžíš vvedl lid z ležení vsíříc * Bohu; o lid stál dle pod horou. *Am.4.12. 917. 18. Hora pak Sinai všecka se kouřila, proto že sstoupil na ni Hospodin v ohni, a vystupoval dým její jako dým z vápenice, a třásla se všecka hora velmi hrubě. *1.M.15.17. 19. Zvuk také trouby více se rozmáhal, a sílil se narámně. Mojžíš mluvil, a Bůh mu odpovídal hlasem. 20. Sstoupil pak Hospodin na horu Sinai, na vrch hory, a když povolal Hospodin Mojžíše na vrch hory, vstoupil Mojžíš. 21. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Sstup, osvěď lidu, ať se nevtahuji k Hospodinu, * chtějíce ho viděti, aby nepadlo jich množství; *Soud.6.22.23. 22. Nýbrž ani sami kněží, kteříž mažiče přistupovali k Hospodinu, posvěćují se, aby se neobořil na ně Hospodin. 23. Mojžíš pak řekl Hospodinu: Nebudeť moci lid vstoupiti na horu Sinai, poněvadž jsi ty osvěďčil nám, řka: Obmez horu * a posvěť ji. *1.19.12. 24. I řekl jemu Hospodin: Jdi, sstup, a potom vstup ty a Aron s tebou. Kněží pak a lid ať se nepokoušejí vstoupiti k Hospodinu, aby se na ně neobořil. 25. I sešel Mojžíš k lidu, a to jim oznámil.

KAPITOLA 20.

Deateno Boží přikázání 18. Strach na lidu. 24. Rozkaz o vzdělání oltáře. I mluvil Bůh všecka slova tato, řka: 2. Já * jsem Hospodin Bůh tvůj, kterýž jsem tě vvedl z země Egyptské, z domu služby. *V.M.5.6.9. Z.81.10.11. 3. Nebudeš mít * bohů jiných přede mnou. *Joz.24.14. Z.1.13.4.5. 4. Neučiníš sobě * rytiny, ani jakého podoběnství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž v vodách zemi zemi. *V.M.4.15.9.8. Z.15. Z.97.7. 5. Nebudeš se jim * klaněti, ani jim ctíti. Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, nastěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteréž nenávidí mne, *k.23.24.94.14. 11.M.26.1. 6. A činící milosrdenství nad tisíci těmi, * kteréž mne milují, a ostrihají přikázání mých. *1.Kr.1.11.28. Dan.9.4. 7. Nevezmeš * jména Hospodina Boha svého nadarmo; neboť nechá bez pomsty Hospodin toho, kdož by dral jméno jeho nadarmo. *111.M.19.12. 8. Pomni na den * sobotní, abys jej světil. *k.23.12.31.14. 9. Sest * dni pracovati budeš, a dělati všeliko dílo své; *k.23.12. 10. Ale dne sedmého odpočinuti jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj i děvka tvá, hovořo tvé i přichozi, kterýž jest v branách tvých. 11. Nebo v * šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož ho zehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho. *k.31.17. 12. Cť * ote svého i matku svou, ať se prodějí dneve tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě. *1.M.9.6. Mat.5.21. 13. * Nezabiješ. *111.M.20.10. Mat.5.27. 14. * Nezesmilíš * svému krivého svědectví. *k.13.9. 15. * Nepokradeš. *V.M.6.18. Ef.4.28. 16. Nepromluvíš * proti bližnímu svému. *k.13.9. 17. Nepožádáš domu bližního svého, aniž * požádáš manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani děvky jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani cožkoli jest bližního tvého. *V.M.5.21. R.7.7. 18. Veškeren pak lid viděl hrůzu to a blýskání, a zvuk trouby a horu kouřící se. To když viděl lid, pohnuli se a stáli zděka. 19. A řekl Mojžíšovi: Mluv ty s námi, a poslouchati budeme; a nechť nemluví s námi Bůh, abychom nezemřeli. 20. Odpověděl Mojžíš lidu: Nebojte se; nebo pro zkušeni vás sám Bůh přišel, aby * bazeť jeho byla mezi vámi, abyste nehrěšili. *Př.81.14.27.

21. Tedy stál lid * zdaleka; Mojžíš pak přistoupil k o mrakotě, kdež byl Bůh. *Z.12.12.18. 1.Kr.1.12. 22. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Tak povíš synům Izraelským: Vy jste sami viděli, že s nebe mluvil jsem s vámi. 23. Protož * nevyzdvihujte náčehoz ku proťož se mnou; bohů stříbrných a bohů zlatých neucinitě sobě. *k.34.17. 24. Oltář * z země uděláš mi a obětovali budeš na něm zápal svý, a pokojné oběti své, ovce své a voly své. Na kterémkoli místě rozkaži slaviti památku jména svého, přijdu k tobě a požehnám tobě. *k.27.8.38.1. 25. Jestliže mi pak vzděláš * oltář kamenný, nedělej ho z kamenie těsaného; nebo jestliže pozdvihneš železa na něj, poškvříš ho. *V.M.27.5. 26. Aniž po stupních vstoupovati budeš k oltáři mému, aby hanba tvoja u něho odkryta nebyla.

KAPITOLA 21.

Práva soudná vydaná lidu Izraelskému. Tito jsou pak soudové, kteréž jim předložil: 2. Jestliže koupíš k službě * Žida, šest let sloužiti bude, a sedmého odejde svobodný darmo. *111.M.25.39. V.M.15.12. 3. Přišel-li by sam toliko, sam také odejde; pakli měl ženu, vyjde s ním i žena jeho. 4. Jestliže pán jeho dá mu ženu, a ona zrodí jemu syny neb dcery: žena ta i děti její budou pána jeho, on pak sám toliko odejde. 5. Pakli by řekl služebník: Miluji pána svého, manželku svou a syny své, nevyjdu svobodný: 6. Tedy postavi ho pán jeho * před soudci, a o přívode ho ke dveřím neb k veřejí, a probodne pán jeho ucho jemu špič; i zůstanet služebníkem jeho na věky. *k.22.8.28. 9.V.M.15.17. 7. Když by pak prodal někdo dceru svou aby byla děvčkou, nevyjdeť tak, jako vycházejí služebnici. 8. Nelibila-li by se pánu svému, kterýž ji sobě ještě nezasnoubil, dopusti ji vyplátni. Lidu cizimu nebude mti práva prodati ji, poněvadž zhrěšil proti ni. 9. Pakli by synu svému ji zasnoubil, učiníť ji tak, jakž obvyčej jest činiti dceram. 10. A dal-li by mu jinou, z str-

vy její, oděvu jejího, a přivěťivosti manželské nic této neume. 11. Neudělal-li by nic z toho trojího, vyjde darmo bez stříbra. 12. Kdo by * ubil člověka, a z by od toho umřel, smrti umře. *1.M.9.6. 13. Když by pak neukládal o bezživoli jeho, než Bůh dal by jej v ruce jeho; tedy uložim tobě místo, do něhož by takový mohl * uteci. *1.V.M.56.6. 14. Pakli by kdo tak pyšně sobě počínal proti bližnímu svému, že by ho lstivě zabil, i od * oltáře mého odtrhneš jej, aby umřel... *1.Kr.1.2.28.31. 15. Kdo by * otce svého neb matku svou bil, smrti ať umře. *111.M.20.9. 16. Kdo by pak, ukradna * někoho, prodal jej, a nalezen by byl v ruce jeho, smrti ať umře. *V.M.24.7. 17. I ten, kdož by * zlořečil otci svému neb mateři své, smrti ať umře. *111.M.20.9. Mat.15.4. 18. Když by se * svadili muži, a urazil by který bližního svého kamenem neb pěstí, a ten by neumřel, než složil se na lůž; *12.38.4. 19. A potom by povstal a chodil v ně o holi své; již nebude vinen ten, kdož urazil; toliko co zatím obměskal, to jemu nahradi, a na vyhojení jeho naloží. 20. Když by pak ubil kdo služebníka svého neb děvku svou kým, tak že by umřel mu v ruce jeho: pomstou pomšično bude nad la-kovjím. 21. A však jestliže by den neb dva přečkai, neponese pomsty, nebo jej zaplatil. 22. Když by se svadili muži, a urazili ženu téhož, tak že by vyšel z ni plod její, však by se zlohuba nestala: pokutován bude, jakž by uložil nan muž té ženy, a dá vedle uzdrání soudců. 23. Pakliť by smrt přišla, tedy * dáš život za život. *111.M.24.19.20. Mat.5.38. 24. Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu. 25. Spáleninu za spáleninu, ránu za ránu, modřinu za modřinu. 26. Jestliže by kdo urazil služebníka svého v oko, aneb dávku svou v oko, tak že by jej o ně připravil: svobodného. jej propustí za oko jeho. 27. Pakli by zub služebníku své-

mu neb zub děvce své vyrázil, svobodného jej propustí za zub jeho.

28. Jestliže by vůl utřkl muže neb ženu, tak že by umřel člověk: * u kamenovan bude ten vůl, * aniž uděno bude maso jeho, však pán vola toho bez viny bude. *I.M.9.5.

29. Než byl-li by vůl trkavý prvé, a bylo by to osvědčeno pánu jeho, on pak nezavřel by ho, a v tom zabil by muže neb ženu: vůl ten ukamenován bude, a pán jeho také umře.

30. Pakliž mu bude uloženo, aby se vyplatil: tedy dá výplatu za život svůj, jakážkoli na něj uložena bude.

31. Buď že by syna utřkl, buď dceru, podle soudu toho stane se jemu.

32. Jestliže by služebník vůl ztratil neb děvku, třídceť lotů stříbra dá pánu jeho, a vůl ten bude ukamenován.

33. Kdyžby kdo odhradil studnici, a neb vykopal někdo studnici, a zase jí neprikryl, a vpadl by tam vůl neb osel:

34. Pán té studnice nahradí to, a peníze položí pánu jeho, a což se zabilo, to sobě míti bude.

35. A ustrčí-li by vůl něčí vola sousem, že by umřel: tedy prodá vůl toho živého, a podčítí se peníze jeho; i s zabítým voltem také se rozdělí.

36. Pakli vědmo bylo, že vůl byl trkavý prvé, a nezavřel ho pán jeho: bez výmluvy ať dá vola za vola, a zabítý ať mu zůstane.

KAPITOLA 22.

Úsudkové Boží při některých věcech.

Jestliže by kdo ukradl vola aneb dobytče, a zabil by je neb prodal: pět volů navrátí za toho vola, a * čtvero dobytčat za to dobytče.

2. (Jestliže by zloděj zastížen byl při podkopávání a ubit isa umřel by: ten, kdo ho ranil, nebude vinen smrtí.)

3. Pakli by to ve dne učinil, smrtí vinen bude.) Bez prodávání ať navrátí; pakli nemá co, prodán bude pro zlodějství své.

4. Jestliže nalezena bude v rukou jeho krádež, buď vůl, neb osel, buď dobytče ještě živé, dvě násobně navrátí.

5. Jestliže by kdo spásal pole neb

vinici, a vpusťl hovědo své, aby se páslo na cizím poli: což nejlepšího má na poli svém neb vlnici své, *řím tu škodu* nahradí.

6. Vyšel-li by oheň, a chýtilo by se trní, a shořel by stoh neb slouje, a obilí neb pole: nahradí ten, kdož zapálil, to, což *stovělo*.

7. Kdyžby někdo dal schovati bližnímu svému peníze neb nádoby, a bylo by ukradeno z domu muže loho, jestliže nalezen bude zloděj, dvojnásobně navrátí.

8. Pakli nebude zloděj nalezen, tedy postaven bude pán domu * toho před soudce, a *přisáhne*, že nevztáhl ruky své na věc bližního svého. *K.7.6.

9. O všelijakou věc, o niž by dybýl nesná, buď o vola neb osla, dobytče neb roucho, pro všelikou věc ztracenou, když by kdo pravil, že to jest: před soudce přijde pře obou dvou; ten, kohož oni vinného usoudí, dvojnásobně navrátí bližnímu svému.

10. Jestliže by kdo dal bližnímu svému k chování osla neb vola, neb dobytče a jakékoli hovědo, a ušlo by neb ochromělo, neb zabilo bylo, že řádný neviděl:

11. Přisaha Hospodina vkróčí mezi oba, že nevztáhl ruky své k věci bližního svého; a přijme *řím v tom pán věci* té, a onen nebude povinen navraceti.

12. Pakli by krádeží vzato bylo od něho, navrátí zase má pánu jeho.

13. Pakli by udáveno bylo, postaví svědka a nebude povinen uplácti toho, což udáveno jest.

14. Kdyžby pak někdo vypůjčil něčeho od bližního svého, a ochromělo by aneb umřelo v nepřítomnosti pána jeho, bez výmluvy navrátí zase.

15. Pakli by pán jeho byl s ním, není povinen platiti, poněvadž bylo za *peníze* majatě, a přišlo za mzdu svou.

16. Jestliže by kdo * namluvil pánu, kteráž není zasnoubena, a spál by s ní: dáť jí věno, a *vezme ji sobě* za manželku. *V.M.22.29.

17. Pakli by otec její nikoli nechtěl jí dáti jemu, odváží stříbra podle obyčejce vna panenského.

18. Carodějnici * nedáš živu býti. *I.M.19.31.

19. Kdo by koli * scházel se s hovádem, smrtí ať umře. *I.M.16.25násl.

20. Kdo by * obětoval bohům, kromě samému Hospodinu, jako proklátý vyhlazen bude. *V.M.17.2-6.

21. Příchozím * neucíníš krivdy, aniž utiskneš ho; nebo příchozí byli jste v zemi Egypťské. *K.23.9.

22. Zádne * vdovy neb sirotka trápití nebudete. *Iz.1.17.

23. Pakli bez lítosti trápití je budete, a oni by volali ke mně, vezte, že vyslyším křik jejich.

24. A rozhněv se prchlivost má, i zbilí vás měm; a * budou ženy vaše vdovy a děti vaši sirotci. *Z.109.9.

25. Půjčís-li * peněz lidu mému chudému, kterýž jest s sebou: nebudeš jemu jako lichevník, aniž ho o lichvou obližíš. *I.M.25.36.27.15.5.

26. Pakli v základu vezmeš roucho bližního svého, * do západu stunce jemu je navrátíš. *V.M.24.12.18.17.

27. Nebo ten jediný má oděv, to jest roucho, *římž přikryje* tělo své, a na němž spí. Když bude volati ke mně, tedy uslyším, nebudu jsem milostivý.

28. Soudcům * nebudeš urhati, a knězi lidu svého zloročiti nebudeš. *Kaz.10.20.8k.23.5.

29. Z * hoinosti obilí, a tekutých věcí svých neobměkšáš *protiv* oběťvati. Prvorozeného z synů svých mně dáš. *K.13.2. Ezech.44.30.

30. Tak učiníš s volem svým a s dobytčím svým. * Sedm dní buď s matkou svým, dne pak osmého mně je dáš. *I.M.22.27.28.

31. Lid * svatý budete mi, a o nebudete jísti masa z udáveného na poli; psu je vržete. *I.M.1.1.44. Ok.22.8. Ezech.44.31.

KAPITOLA 23.

Spravednost při soudech. 14. Slavnosti výroční. 20. Zastavení Izraeleovi činěná.

Nebudeš * vynáseti pověsti lživé. Neklad o s bezbožným ruky své, abys měl býti s *řím* svědek nepravý. *V.M.19.16.násl. Iz.5.18.

2. Nepostupíš * po množství ke zlemu, a nebudeš se primlouvati k rozepři, *řím* abys se uchýlil po větším počtu k převrácení soudu. *I.M.1.1.11.

3. Ani * chudého šanovati nebudíš v při jeho. *I.M.19.16.

4. Trefil-li bys na vola * nepří-

tele svého neb osla jeho, an bloudí, obrátíš a dovedeš ho k němu. *V.M.22.1.

5. Uzlí-li bys an * osel toho, jenž tě má v nenávisti, teži pod břemenem svým, zdaž se zdříš, abys mu neměl pomoci? Nýbrž opravdově pomůžeš jemu, spolu s tím, *kdož tě v nenávisti má*. *V.M.22.4.

6. Nepřevrátíš * soudu chudého svého v jeho při. *V.M.16.19.

7. Od slova živého vzdálíš se. *Nevinného a spravedlivého nezabiješ, nebo *řím* neospravedlním bezbožného. *Př.1.17.16.

8. Aniz * bráti budeš darů, nebo dar oslepuje i prozřetelné, a převrací slova spravedlivých. *V.M.16.19.

9. Příchozího nebudeš * ssuzovat; nebo sami znáte, jaký jest život příchozích, poněvadž o pohostinu jste byli v zemi Egypťské. *K.22.21. Et.M.46.6.

10. Po šest let osívatí budeš zemi svou, a shromažďovati úrodu její; 11. Sedmého * pak léta ponecháš jí, ať odpočine, aby jedli chudí lidu tvého. Co pak zůstane po nich, poji zvěř polní. Tak udeleš s vinnici svou i s olivovním svým. *I.M.26.4.5.

12. Sedm * dní budeš dělati díla svá, dne pak sedmého přestaněš, aby odpočinul vůl tvůj i osel tvůj, a oddechl syn děvky tvé i příchozí. *K.20.8.

13. Ve všech těch věcech, kteréž mluvil jsem vám, ostříhati se budete. Jména bohů cizích ani nepřimínati nebudete, aniž bude slýšáno z úst tvých.

14. Tříkrát * slaviti mi budeš svátek na každý rok. *I.M.23.4.násl.

15. Slavnosti * přescnic ostříhati budeš. Sedm dní jísti budeš chleby přescné, jakž jsem přikázal tobě, v čas vyměněný měsíce Abib: nebo v ten vyšel jsi z Egypta. Aniž se ukážete přede mnou předzůlni. *K.13.16.13.6.34.18.

16. A * držeťi budeš slavnosti své, *když mi oběťvati budeš* prvotiny prací svých z toho, což jsi vsel na poli. Slavnost také skřízení *řím* držeti budeš při vyjití roku, když sklídíš bruce své z pole. *I.M.23.21.

17. Tříkrát * v roce ukáže se každý z tvých pohlaví mužského před tváři Panovníka Hospodina. *K.34.23.

18. Nebudeš obětovati krve z obětí mé, dokavadž u tebe kvas jest, aniž zůstane tuk slavnosti mé do jitra.

19. Prvotiny * prvých úrod země své přinašeti budeš do domu Hospodina Boha svého. Nebudeš variti kozelce v mléku matere jeho.

20. A j, ja * pošli anděla před tebou, aby ostríhal tebe na cestě, a přivedl tě na místo, kteréž jsem připravil.

21. Setrně se měj před ním, a poslouchej hlasu jeho. * Nepoupej ho, neboť nepromine přestoupení vašeho, ponevadž jméno mé jest u prostřed něho.

22. Nebo budeš-li věrně poslouchati hlasu jeho, a činiti, což bych koli řekl: tedy nepřitelem budu nepřátel tvých, a trápiti budu ty, jenž tebe trápi.

23. Nebo půjde anděl můj před tebou, a uvede tě do země Amorejského a Heťejského, Ferzejského a Kananejského, Hevejského a Jebuzejského, kteréž vyhladím.

24. Nebudeš se * klaněti bohům jejich, ani jim sloužiti, aniž dělají; budeš tak, jako oni dělají; ale z gruntu vyvrátíš je, a obrazy jejich na kusy stroskocíš.

25. Sloužiti pak budete * Hospodinu Bohu svému, a požeňnáť chlebu tvému i vodám tvým; a odejmu nemoc z prostředku tvého.

26. Nebudeť, * která by potratila, ani neploďná v zemi tvé; o počet dnů tvých doplním.

27. Strach * svůj pustím před tebou, a předěm všelky lid, proti kterémuž vyjdeš, a způsobím to, aby všickni nepřátelé tvoji utkali před tebou.

28. Pošli i * sršně před tebou, aby vyhnali Hevea, a Kananea a Hetea před tváří tvou.

29. Nevyženu ho od tváří tvé v jednom roce, aby se země neobrátila v poušť, a nerozmnožily * se proti tobě šelmy divoké.

30. Pomalu vyháněti jej budu od tváří tvé, až bys ty se rozplodil, a dědičné mohl ujíti zemi.

31. Položím * pak meze tvé od moře rudého až k moři Filistin-skému, a od pouště až k řece; nebo v ruce vaše dám obyvatelé země, a vyzéneť je od tváří své.

32. Neučiníš * s nimi: a bohy jejich smlouvy.

33. Nebudou bydliti v zemi tvé, aby nepřipravili tě k hráchu proti mně, když bys ctil bohy jejich; * nebo by to bylo tobě osídlem.

KAPITOLA 24.

Mojžíš opět na horu k Bohu vstupuje, poněkud s staršími, a dále sám.

Mojžíšovi pak řekl: Vstoup k Hospodinu ty a Aron, Nádab a Abiu, a sedmdesáte z starších Izraelských, a klaněti se budete zdaleka.

2. Sam pak toliko Mojžíš vstoupí k Hospodinu, ale omí s nepřítel: aniž lid vstoupí s ním.

3. Tedy přišel Mojžíš, a vypravoval lidu všecka slova Hospodínova a všechny soudy. I odpověděl všecken lid jedním hlasem, a řekli: * Všecka slova, kteráž mluvil Hospodin, učiníme.

4. Napsal pak Mojžíš všecka slova Hospodínova, a vstav ráno, vzdělal oltář pod horou, a dvanačte sloupů podlé počtu dvanácti pokoleni Izraelského.

5. A poslal mladence z svnt Izraelských, kteříž obětovali zápal; a obětovali oběti pokojné Hospodinu, totiž voly.

6. I vzav Mojžíš polovici krve, vлил do medenic, a polovici druhou vлил na oltář.

7. Vzav také knihu smlouvy, čelil v usích lidu. Kterž řekl: Cožkoli mluvil Hospodin, činiti a poslouchati budeme.

8. Vzav také Mojžíš krev a pokropil lidu a řekl: A j, krev smlouvy, kterouž učinil s vámi Hospodin při všech těchto věcech.

9. Potom vstoupili Mojžíš a Aron, Nádab a Abiu a sedmdesáte z starších Izraelských.

10. A viděli * Boha Izraelského. A pod nohama jeho bylo jako dlo z kamene o zafirového, a jako nebe, když jest jasné.

11. Na knížata pak svnt Izraelských nevztáli ruky své, ačkoli * viděli Boha, a potom jedli i pili.

12. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vstup ke mně na horu a buď tam; a dám tobě tabule kamenné, zá-

kon i přikázání, kteráž jsem napísal, abys je učil.

13. Tedy vstal Mojžíš a Jozue služebníci jeho; i vstoupil Mojžíš na horu Boží.

14. Starším pak řekl: Zůstaňte tucto, dokudž se nenavrátné k vám. A teď Aron a Hur jsou s vámi, kdož by měl rozepřti, k nim at jde.

15. Tedy vstoupil Mojžíš na horu, a přikryl oblak horu.

16. I * přetřívala sláva Hospodínova na hoře Sinai, a přikryl ji oblak za šest dní; a dne sedmého zavola na Mojžíše z prostřed oblaku.

17. A tvárnost slávy Hospodínovy byla jako spalující ohen na vrchu horu, před očima svnt Izraelských.

18. I všel Mojžíš do prostřed oblaku a vstoupil na horu. A byl Mojžíš na hoře čtyřidecti * dni a čtyřidecti nocí.

19. Udělal pak cherubina jednoho na jednom konci, a cherubina druhého na druhém konci; na slitovnici uděláte cherubiny na obou koncích jejích.

20. A budou mliti * cherubínové křídla vztažená svrchu, zastírajíce křídly svými slitovnici, a tváří jejich obráceny budou jednoho k druhému, k slitovnici budou tváři cherubínu.

21. Daš pak slitovnici svrchu na truhlu, a do * truhly vložíš svědectví, kteréž dám tobě.

22. A * tam budu přicházeti k tobě, a s tebou z té slitovnice, z prostředku dvou cherubínů, kteříž jsou nad truhlou svědectví, mluvili o všecko, což bych poroučeti chtěl k synům Izraelským.

23. Uděláš také * stůl z dříví setim. Dvou loket bude dlouhost jeho, a na loket širokost jeho, půl druhého pak lokte vysokost jeho.

24. A * obložíš jej zlatem čistým, a uděláš mu okolek zlaty vukol.

25. Uděláš také okolo něho listu čtyř prstů zšíř; a okolek zlatý uděláš okolo té listy.

26. Uděláš u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpusíš do čtyř úhlů, kteréž jsou ve čtyřech nohách jeho.

27. Pod tou listou budou kruhové, skrze něž provlačovány budou lokte vysokost její.

28. Uděláš také * stůl z dříví setim. Dvou loket bude dlouhost jeho, a na loket širokost jeho, půl druhého pak lokte vysokost jeho.

29. Uděláš také okolo něho listu čtyř prstů zšíř; a okolek zlatý uděláš okolo té listy.

30. Uděláš u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpusíš do čtyř úhlů, kteréž jsou ve čtyřech nohách jeho.

31. Pod tou listou budou kruhové, skrze něž provlačovány budou lokte vysokost její.

32. Uděláš také okolo něho listu čtyř prstů zšíř; a okolek zlatý uděláš okolo té listy.

33. Uděláš u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpusíš do čtyř úhlů, kteréž jsou ve čtyřech nohách jeho.

34. Pod tou listou budou kruhové, skrze něž provlačovány budou lokte vysokost její.

35. Uděláš také okolo něho listu čtyř prstů zšíř; a okolek zlatý uděláš okolo té listy.

36. Uděláš u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpusíš do čtyř úhlů, kteréž jsou ve čtyřech nohách jeho.

37. Pod tou listou budou kruhové, skrze něž provlačovány budou lokte vysokost její.

38. Uděláš také okolo něho listu čtyř prstů zšíř; a okolek zlatý uděláš okolo té listy.

39. Uděláš u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpusíš do čtyř úhlů, kteréž jsou ve čtyřech nohách jeho.

40. Pod tou listou budou kruhové, skrze něž provlačovány budou lokte vysokost její.

KAPITOLA 25.

Rozkaz o obětování potěb, a vzdělení z nich stánku, archy, stolu a svícnu.

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, Fka: 1. Mluv k synům Izraelským, ať mi vybirají obět vzňuru pozdvíže. Od každého člověka, kterýž by j * z srdce dobrovolně dal, přijmete takovou oběť mou.

2. Tatof pak jest obět pozdvíže, kterouž budete bráti od nich: Zlato, a stříbro, a měď, a Postavec modrý, šarlát, a červenec dvakrát barvený, bílé hedbábí a srstí kozí.

3. Též kůže skopcové na červeno barvené, a kůže jezevčí, a dříví setim, Olej k svícení, vonné věci na olej ku pomazování, a pro každé vonné věci,

7. Kameni onychinové, a jiné kamení k vsazování * do náramníků, a náprsníku.

8. I udělajf mi * svatyni, abych bydlil u prostřed nich.

9. Vedle všeho, * jakž já ukazuji tobě podobensví stánku a podobensví všech nádob jeho, tak udelejte.

10. Udělajf také * truhlu z dříví setim. Půl třetio lokte bude dlouhost její, půl druhého lokte širokost její, půl druhého také lokte vysokost její.

11. Uděláš také okolo něho listu čtyř prstů zšíř; a okolek zlatý uděláš okolo té listy.

12. Uděláš u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpusíš do čtyř úhlů, kteréž jsou ve čtyřech nohách jeho.

13. Pod tou listou budou kruhové, skrze něž provlačovány budou lokte vysokost její.

14. Uděláš také okolo něho listu čtyř prstů zšíř; a okolek zlatý uděláš okolo té listy.

15. Uděláš u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpusíš do čtyř úhlů, kteréž jsou ve čtyřech nohách jeho.

16. Pod tou listou budou kruhové, skrze něž provlačovány budou lokte vysokost její.

17. Uděláš také okolo něho listu čtyř prstů zšíř; a okolek zlatý uděláš okolo té listy.

18. Uděláš u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpusíš do čtyř úhlů, kteréž jsou ve čtyřech nohách jeho.

19. Pod tou listou budou kruhové, skrze něž provlačovány budou lokte vysokost její.

28. Ty pak sochory uděláš z dříví selim, a obložíš je zlatem; i bude stůl nošen na nich. *k.36,9.
29. Uděláš také * misy jeho, a lžice jeho, o a přikryvadla jeho, a koflíky jeho, k přikryvání; z čistého zlata naděláš toho. *k.36,16; 37,17; 38,47.
30. A klasti budeš na ten stůl chleby * předloženi před tvář mou ustavičně. *11M.24,5,7; 1Sam.21,6.
31. Uděláš také * svícen z zlata čistého, z tazeného zláta ať jest ten svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misky jeho a koule jeho, i květové jeho z něho budou. *k.35,14; 37,17.
32. A šest prutů vycházeti bude z boků jeho, tři prutové svícnu z jedné strany jeho, a tři prutové z druhé strany jeho.
33. Tři misky udělané na způsob pecky mandlové ať jsou na prutu jednom, a koule a květ, a tři mandlové na způsob pecky mandlové na prutu druhém, a koule a květ; takž i na jiných šesti prutech z svícnu vycházejících.
34. Na svícnu také budou čtyři misky udělané na způsob mandlové pecky, a koule jeho, i květové jeho.
35. A bude koule pode dvěma pruty z něho, koule též pod druhými dvěma pruty z něho; koule opět pod jinými dvěma pruty z něho; a tak pod šesti pruty vycházejícími z svícna.
36. Koule jejich i prutové jejich z něho budou; všechno to z kovaného z zlata čistého. *k.37,22.
37. Uděláš i sedm lamp na něj; a bude je rozsvěcovati kráček, aby svítily po stranách jeho.
38. I utěradla jeho, i nádoby k olarkům jeho z zlata čistého.
39. Z * centiměre zlata čistého uděláno bude to se všim tím nádobím. *k.37,24.
40. Hleď pak, abys udělal * podle podobnosti toho, kteréž lože ukázáno jest na hoře. *k.26,30; 38,7,44. Zít.8,5.
25. Dlouhost * čalounu jednoho osm a dvacetilet loket, a širokost čalounu jednoho čtyři lokty; míra jedna bude všech čalounů. *k.36,9.
3. Pět čalounů spolu spojeno bude jeden s druhým, a pět druhých čalounů též spolu spojeno bude jeden s druhým.
4. A naděláš i ok z hedbávi modrého, po kraji čalounu jednoho na konci, kde se má spojovati s druhým; a tolikéž uděláš na kraji čalounu druhého na konci v spojení druhém.
5. Padesáté ok uděláš na čalounu jednom, a padesáté ok uděláš po kraji čalounu, kterýmž má připojen býti k druhému; oké jedno proti druhému aby bylo.
6. Uděláš také padesáté haklíků zlatých a spojíš čalouny jeden s druhým haklíky těmi; a tak bude přibytěk jeden.
7. Nadto uděláš * houni z srstí kozích na stánek k přistírání přibytku po vrchu; jedenácte takových houní uděláš. *k.36,14.
8. Dlouhost houně jedné třicetilet loktů, a širokost houně jedné čtyř loktů; jednostejná míra těch jedenačti houní bude.
9. A spojíš pět houní obzvláštně, a šest houní opět obzvláštně, a přehneš na dvě houni šestou napřed v čele stánku.
10. Uděláš pak * padesáté ok po kraji houně jedné na konci, kdež se spojovají má, a padesáté ok po kraji houně k spojení druhému. *k.36,12.
11. Uděláš také haklíků modřených padesát, kteréž vepneš do jednoho. *k.36,16.
12. Co pak zbývá houni po přikrytí stánku, totiž půl houně přehnující, převisne při zadní straně přibytku.
13. A loket s jedné a loket s druhé strany, zbývající na dyl z houni stánku, převisne po stranách přibytku sem i tam, aby jej přikryval.
14. Uděláš také přikrytí na stánek z koží skopových z červeni barvených, přikrytí také z koží zevních svrchu.
15. Naděláš k přibytku i * desk stojatých z dříví selim. *k.36,30.
16. Desíti loktů dlouhost desky, a půl druhého lokte širokost desky jedné.

17. Dva čepy dska jedna míti bude, podobně jako stupně u schodu; zprádané, jeden proti druhému; tak uděláš u všech desk přibytku.
18. Zdejší pak desky k přibytku, uděláš desky k straně potědnu, k větru potědnu.
19. (A čtyřicetileté) podstavků stříbrných uděláš pod dvacetilet desk; dva podstavky pod jednu dsku ke dvěma čepům jejím, a dva podstavky pod dsku druhou pro dva čepy její).
20. Na druhé pak straně přibytku k straně druhé dvacetilet desk, stříbrných; dva podstavky pod jednu dsku a dva podstavky pod dsku druhou.
22. Na straně také přibytku k zadnímu šest uděláš desk.
23. A dvě desky uděláš v obou dvou třetech přibytku;
24. Kteréž budou spojené pozponom k kruhu; tak bude při dvou třetech, ve dvou úhlech budou.
25. A tak bude osm desk, a podstavkové jejich stříbrní, šestácte podstavků; dva podstavkové pod dskou jednou a dva podstavkové pod dskou druhou.
26. Naděláš také * svlaků z dříví selim. Pět jich bude dskám k straně přibytku jedné, a pět svlaků k straně přibytku druhé, a pět svlaků dskám k straně západní přibytku dosahující k oběma úhlům.
28. Ale prostřední svlak u prostřed desk provleče se od jednoho konce k druhému.
29. Ty pak desky obložíš zlatem, a kruhy k nim uděláš zlaté, do nichž by svlakové byly uvlačovány; a obložíš i svlaky zlatem.
30. A tak vyzdvihneš přibytěk * podle způsobu toho, kterýž tobě ukázán na hoře. *k.26,9,40.
31. Uděláš i oponu z postavec modrého, a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbávi soukaného; dilem řemeslným uděláš ji s cherubíny.
32. A zavěsí ji na čtyřech sloupích z dříví selim, obložených zlatem, (hákové jejich zlati), na čtyřech podstavcích stříbrných.
33. A dáš oponu na háky, a vnesíš vnitř za oponu truhlu svědecků; a oddělovatí vám bude ta opona svatyni od svatyně svatých.
34. Položíš také slitovnici na truhlu svědecků v svatyni svatých.
35. A postavíš * stůl vně před oponou, svícen pak naproti stolu v straně přibytku polední, a stůl dáš na stranu půlnocní. *k.40,22.
36. A uděláš * zastření dveřní stánku z postavec modrého a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbávi přesukovaného, a z bílého hedbávi vysívaným. *k.36,37.
37. K zastření pak tomu uděláš ošet sloupů z dříví selim, kteréž obložíš zlatem, a hákové jejich obložíš k nim pět podstavků modřených.
- KAPITOLA 27.
- O oltáři, 9. a slině stánku, 20. i oleji k svíceni.
- Uděláš také * oltář z dříví selim pět loket zdyl a pět loket zšíti; čtverhranatý bude oltář, a tři loket zvyší bude. *k.36,10; 38,1.
2. A zdejší mu * rohy na čtyřech úhlech jeho; z něho budou rohové jeho, a obložíš jej mědi. *k.38,2; 3,10; 37.
3. Naděláš také k němu hrnol, do kterýchž by popel bral, a lopat a kottlíků, a vidliček a nádob k ublí. Všecka nádoba jeho z meďi uděláš. *k.26,1,4,20.
4. Uděláš mu * i rost mřezovaný modřený, a u té mříže čtyři kruhy modřené na čtyřech rozích jejich. *k.38,4.
5. A dáš ji pod okolek oltáře do vnitřku; a bude ta mříže až do polu oltáře.
6. Uděláš k tomu oltáři i sochory z dříví selim, a mědi je okuješ.
7. A ti sochorové provlečení budou skrze ty kruhy; a budou sochorové ti ua obou stranách oltáře, když nošen bude.
8. Uděláš * jej z desk, aby byl vnitř prázdny; jakž ukázáno tobě na hoře, tak uděláš. *k.20,24; 38,7.
9. Uděláš také * slň přibytku k straně polední; koltry síně té očkované budou z bílého hedbávi soukaného; sto loket zdejší at má kraj jeden. *k.38,8.
10. Sloupů pak bude k nim dvacet, a podstavků k nim modřených dvacet; háky na sloupích a přepásání jich stříbrné.
11. A tak i strana půlnocní na dyl at má koltry svých dvacetilet zdyl, a sloupů svých dvacetilet; háky na sloupích a přepásání jich stříbrné.
12. Na šíř pak té slně k straně

31. Skopce pak posvěcení vezma, uvaríš maso jeho na místě svatém.
32. A budeť jisti * Aron s syny svými maso toho skopce a chleba, kterýchž jest v koši u dveří stánku úmluvy. *^{III.M.24.9.}
33. Jisti budou to ti, za něž očistíš je, aby posvěcení byli. * Cizí pak nebude jisti, nebo svatá věc jest. *^{Zid.15.10.}
34. Zústiato-li by co masa posvěcení a chleba až do jitra, spálíš ostlajk ohněm; nebude jedeno, nebo svatá věc jest.
35. Tak tedy uděláš s Aronem a syny jeho vedle všeho, což jsem přikázal tobě; za sedm dní posvěcovati budeš rukou jejich.
36. A volka za hřích obětovati budeš na každý den na očistění, a krvi, za hřích pokropíš oltáře, činné očistění na něm, a pomažeš ho ku posvěcení jeho.
37. Za sedm dní očistování konati budeš na oltáři, a posvětiš ho, a ten oltář bude nejsvětější. Cokoli dotkne se oltáře, posvěceno bude.
38. A toto jest, což obětovati budeteš na oltáři, * kterýchž roční dva, na každý den ustaví. *^{IV.M.29.3.}
39. Jednoho beránka obětovati budeš rano, a beránka druhého obětovati budeš k večerou.
40. A desátý díl eji běli smíšené s olejem vyláčeným, jehož by bylo s čtvrtý díl hin, a k oběti mokré oběti děl hin vina na jednoho beránka.
41. Tolikéž beránka druhého obětovati budeš k večerou. Jako při oběti suché ranni, a jako při mokré oběti její, tak při této oběti, aby byla vůně příjemná, obět ohnivá Hospodinu.
42. Zápálná obět tato ustavičná ať jest po úsecký věky vaše u dveří stánku úmluvy před Hospodinem, * kdez přicházeti budete vám, abych tam s tebou mluvil. *^{IV.M.12.5.}
43. A * tam přicházeti budu k synům Izraelským, a posvěceno bude misfo slavou mou. *^{K.27.24.111.M.26.11.11.Kor.6.16.}
44. Nebo posvětim stánku úmluvy i oltáře; Arona také a synů jeho posvětim, aby mi úřad kněžský konali.
45. A bydliti budu u prostřed svatých Izraelských, a budu jim za Boga.

19. Vezmeš také skopce druhého; i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu téhož skopce.
20. A zabiješ skopce toho, a vezma krev jeho, * pomažeš jí konce ucha synů jeho, i palce na pravé ruce jejich, a palce na levé ruce jejich; a vykropíš tu krev na oltář vukol. *^{III.M.8.28.}
21. A vezma krve, kteráž bude na oltáři, a oleje pomaž, pokropíš Arona a roucha jeho i synů jeho a roucha jejich s ním; a budeť posvěcen on i roucho jeho, i synové jeho, a roucho synů jeho s ním.
22. Potom * vezmeš z skopce tuk a ocas, a tuk příkrvající drobý, a branci s jater, a dvě ledviny tukem, kterýchž jest na nich, a plece pravé, (nebo skopce naplněti jest.) *^{I.11.M.8.16.28.}
23. A jeden pecník chleba, a jeden koláč chleba s ojetem, a oplatek jeden z koše chlebu přesných, kterýchž jest před Hospodinem.
24. A dáš to vše v ruce Aronovy a v ruce synů jeho, a obraceti lo budeteš sem i tam, aby byla obět obraceni před Hospodinem.
25. Potom vezma to z rukou jejich, zapálíš na oltáři v zápal, k vůni příjemné před Hospodinem. Toť jest obět ohnivá Hospodinu.
26. Vezmeš * také hrudí z kopce posvěcení, kterýchž bude Aronův, a obraceti je budeteš sem i tam, aby byla obět obraceni před Hospodinem; a budeť na tvůj díl. *^{III.M.8.29.}
27. Posvětiš * tedy hrudí obraceni, a plece pozdvižení, kterýchž ob-raceno a kterýchž pozdvižováno bylo z skopce posvěcení, z toho, kterýchž bude Aronův, a z toho, kterýchž bude synů jeho. *^{IV.M.6.20.}
28. A * bude to Aronovi a synům jeho právem věcným od synů Izraelských, když obět pozdvižení bude. Nebo pozdvižení bude od synů Izraelských, z oběti jejich pokojných; pozdvižení jejich naleží Hospodinu. *^{III.M.10.14.}
29. Roucha pak svatá, kteráž jsou Aronova, zústanou synům jeho po něm, aby pomazování byli v nich, a aby posvěcovány byly v nich ruce jejich.
30. Sedm dní bude v nich choditi kněz, kterýchž bude na jeho místě z synů jeho, kterýchž vchá-zeti bude do stánku úmluvy, aby sloužil v svatyni. *^{III.M.8.21.}
2. Chleby též přesné a koláče přesné s olejem smíšené, a oplatky přesné polité olejem; z běli pšenice ne naděláš toho.
3. A vklada to do koše jednoho, obětovati to budeš v koši, spolu s tím volkem a dvěma skopci.
4. Potom * Aronovi a synům jeho přistoupiti každé ke dvětem stánku úmluvy, a o umyješ je vodou. *^{K.40.13. o. Zia.10.28.}
5. A vezma roucha, oblečes Arona v sukni, a v plášť naležití pod náramenník, a v náramenník, a v náramenník, a v náramenník, a přepášeš ho pasem náramenníka.
6. Vstavíš i čepici na hlavu jeho, a korunu svatosti vstavíš na čepici.
7. Naposledy vezmeš * olej pomazání, a vyleje na hlavu jeho, pomažeš ho. *^{K.30.25.25.111.M.8.12. Z.158.2.}
8. Potom synům jeho přistoupiti každé, a zobláčíš je v sukni.
9. A zopasuješ je pasy, Arona i syny jeho, a vstavíš jim čepičky na hlavu, i budouť míti kněžství řádem věcným; a posvětiš * ruky Aronovy a ruky synů jeho. *^{K.28.41.}
10. Přivedeš také volka * před stánek úmluvy, i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu volka. *^{III.M.18.}
11. A zabiješ volka před Hospodinem u dveří stánku úmluvy.
12. A nabra krve z volka, pomažeš na rozích oltáře prstem svým, a všecku krev vyleješ k spodku oltáře.
13. Vezmeš pak * všecken tuk příkrvající drobý a branci s játer, a dvě ledviny s tukem, kterýchž jest na nich, a zapálíš to na oltáři. *^{III.M.8.14.10.11.}
14. Maso pak z toho * volka, a kůži s lejný jeho spálíš ohněm vně za stany; nebo obět za hřichy jest. *^{III.M.8.14. Zia.13.11.}
15. Skopce také jednoho vezmeš, i vloží Aron * a synové jeho ruce své na hlavu toho skopce. *^{III.M.8.18.}
16. A zabiješ toho skopce, a nabra krve jeho, pokropíš oltáře na vrchu vukol.
17. Skopce pak rozsekáš na kusy, a vymyje drobý jeho i nohy vkladeš je na tři kusy z něho a na hlavu jeho.
18. A potom; nebo skopce zapálíš na oltáři; nebo zápal ten jest Hospodinu vůně příjemná, obět ohnivá jest Hospodinu. *^{III.M.8.21.}

KAPITOLA 30.

46. A zvidíš, že já jsem Hlaspodin Bůh jejich, kterýchž jsem je vyvedl z země Egyptské, abych přebýval u prostřed nich, já Hlaspodin Bůh jejich.
1. Oltář, 11. berně z hlavy, 17. umyvadlo, 22. olej s. 34. i prach k kadění.
- Uděláš i * oltář, na němž by se kadilo; z dříví setim uděláš jej. *^{K.37.25.}
2. Lokte zdělá, a lokte zšíří, čtvrtě hrany bude, a dvou loket zvyší; z něho * budou rohy jeho. *^{K.37.2.}
3. Obložíš * pak jej zlatem čistým, svrček jeho i po stranách vukol i rohy jeho; a uděláš mu korunu zlatou vukol. *^{K.37.26.}
4. Po * dvou také kruvích zlatých uděláš u něho, pod korunu vedou úhlech jeho, po obou stranách jeho; a skrze ně provlétěš sochory, aby nošen byl na nich. *^{K.37.27.}
5. Ty pak sochory uděláš z dříví setim, a obložíš je zlatem.
6. A postavíš jej před oponou, za kterouž jest truhla svědeckví, před stitovnicí, kteráž jest nad svědeckvím, kdez * přicházeti budu k tobě. *^{K.25.22.}
7. I kaditi bude na něm Aron kadidlem z vonných věcí; každého jitra, když spraví světla, kaditi bude.
8. Tolikéž když rozsvítil Aron lampy k večerou, kaditi bude kadidlem vonných věcí ustavičně před Hospodinem po rodech vašich.
9. Nevložíte na něj kadidla cizího, ani zápalu, ani oběti suché, ani oběti mokré obětovati budete rohy jeho Aron jednou v roce, koná na něm po rodech vašich; svatosvaté jest Hospodinu. *^{Zia.6.7.10.14.}
11. Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:
12. Když vyzdvihneš hlavní summu synů Izraelských, naležících ku počtu, dá jeden každý výplatu duše své Hospodinu, když je počítati budeš, aby nebyla na nich rána, když sečtení budou.
13. Toto pak dají: Každý z těch, kteříž jdou v počet, půl lotu dří, podle * lotu svatyně. (Dvadceři

peněz platí ten lot.) Půl lotu obět pozdvížení bude Hospodinu.

^{*III.M.27.25. IV.M.3.47.}

14. Kdožkoli jde v počet od dvadci let a výše, tu obět pozdvížení at' dá Hospodinu.

15. Bohatý nedá více, a chudý nedá méně, než půl lotu, když dávat budou obět pozdvížení Hospodinu k očistění duší vašich.

16. A vezma stříbro očistění od synů Izraelských, dáš je na potřeby k službě stánku úmluvy; a bude to synům Izraelským na památku před Hospodinem k očistění duší vašich.

17. Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, fka:

18. Uděláš i * umyvadlo měděné k umývání a podstavek jeho měděný, a postavíš je mezi stánkem úmluvy a oltářem, a naleješ do něho vody.

19. Umývají budou z něho Aron i synové jeho ruce své i nohy své.

20. Když vcházeti budou do stánku úmluvy, umývají se budou vodou, aby nezemřeli, aneb když by měli přistupovati k oltáři, aby sloužili, a zapalovali obět ohnivou Hospodinu.

21. I budou umývaty ruce i nohy své, aby nezemřeli. A bude * jim ustanovení toto věčné. Aronovi i semeni jeho po rodech jejich.

^{*K.28.48.}

22. Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, fka:

23. Ty pak vezmi sobě vonných věcí předních: Mirry nejčistší pět set lotů, a skořice vonné polovici toho, lotůž dvě síť a padesát, a prustorce vonného dvě síť a padesát;

24. Kasic pak pět set lotů na váhu svatyně, oleje olivového miru hin.

25. A uděláš z toho olej * pomazání svatého, mast nejvýbornější dílem apatykárským. Olej pomazání svatého bude.

^{*K.29.7.37.39.}

26. Pomažeš jim stánku úmluvy i truhly svěděcí,

27. A stolu i všech nádob k němu, svícnu i všech nádob jeho, i oltáře, na němž se kadi;

28. Oltáře také, na němž se páli oběti, a všech nádob jeho, i umyvadla s podstavkem jeho.

29. Tak posvětiš jich, aby byly nejsvětější. Cožkoli dotkne se jich, posvěceno bude.

30. Arona také a synů jeho * po-

30. 31.

mažeš, a posvětiš jich, aby úřad kněžský konali přede mnou.

^{*Iz.1.9.}

31. K synům pak Izraelským mluvíti budeš, fka: Tento olej pomazání svatého bude mi v národech vašich.

32. Tělo člověka nebude mazáno jím, a podlé složení jeho neuděláte podobného. Svátýž jest, svatý vám bude.

33. Kdo by koli udělal mast podobnou, a neb mazal by jí cizího, vyhlazen bude z lidu svého.

34. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi sobě vonných věcí, balsamů, onychi, galbanu vonného, a kadidla čistého; jednostejná váha toho bude.

35. A uděláš z toho * kadidlo, složení dílem apatykárským směšené, čisté a svaté.

^{*K.36.16.37.39.}

36. A ztluka to drobně, klásti budeš z něho před svěděcím v stánku úmluvy, kdež * přicházeti budu k tobě. Nejsvětější to vám bude.

37. Neuděláte sobě kadidla podlé složení tohoto, kteréž připravíš; za svatou věc tobě bude pro Hospodinu.

38. Kdo by koli dělal co podobného k vůni sobě, vyhlazen bude z lidu svého.

KAPITOLA 31.

Řemeslníci, kteří stánek dělali, 12. a o dni sobotním.

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, fka:

2. Hle, * povolal jsem ze jména Bezelele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova.

^{*K.35.30.36.1.}

3. A naplnil jsem ho duchem Božím, moudrostí * a rozumností, i uměním všelijakého řemesla,

^{*I.Kr.1.7.14.}

4. Aby * vtipně smysliti uměl, což by koli řemeslné uděláno býti mohlo z zlata a z stříbra i z mědi,

^{*K.35.32.}

5. I v řezání kamení dráheho k vsazování, i v uměním vsazování na dřevě aby dělal všelijaké dílo.

6. A aj, já přidal jsem jemu Aholiaba, syna Achisamchova, z pokolení Dan. A v srdci každého vtipného složil jsem moudrosti, aby spravili vše, což jsem přikázal tobě;

7. Stánek úmluvy a truhlu svěděcí, a slitovnici, kteréž má býti na ní, i všelijaké nádoby stánku;

8. Stůl také a nádoby k němu, i

II MOJŽÍŠOVA 31. 32.

svícen čistý se všemi nádobami jeho, a oltář pro kadění;

9. Tež oltář k zápalum se vsělmi nádobami jeho, a umyvadlo s podstavkem jeho;

10. I roucha k službě, i roucha svatá Aronovi, knězi, i roucha synů jeho, aby mi úřad kněžský konali;

11. I olej pomazání a kadidlo vonné do svatyně. Všecko tak, jakž jsem přikázal tobě, udělají.

12. Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, fka:

13. Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: A však sobot mých ostřihati budete. Nebo to známé nim jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcují.

14. Protož ostřihati budete soboty, nebo svata jest vám. Kdož by jí poškrvnil, smrti umře; a kdo by koli dělal v ní dílo, * vyhlazen bude ta duše z prostředku lidu svého.

15. Šest dni dělano bude dílo, ale v den sedmý sobota odpočívání jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dělal dílo v den sobotní, smrti umře.

16. Protož ostřihati budou synové Izraelské soboty, tak aby svědčili sobotu po rodech svých smlouvu věčnou.

17. Mezi mnou a syny Izraelskými za znamenání jest na věčnost; i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul.

18. I dal Pán Mojžíšovi po dokolení těchto řečí s nim na hoře Sinaj dvě * dsky svěděcí, dsky kamenné, psané prstem Božím.

^{*V.M.4.13.9.10.11.}

KAPITOLA 32.

Mojžíšovi pti telet. 7. Boží hněv.

11. Modlitba i horlivost Mojžíšova.

Vida pak lid, že by prodělal Mojžíš stoupiti s hůry, sebrali se proti Aronovi * řekl jemu: Vstan, udělej nám bohy, kteréž by šli před námi; nebo Mojžíšovi, muži tomu, kterýž vyvedl nás z země Egyptské, nevíme, co se přihodilo.

2. I řekl jim Aron: Odejměte náušnice zlaté, kteréž jsou na uších žen vašich, synů vašich i dcer vašich, a přineste ke mně.

^{*I.M.24.22.}

3. Tedy strhl všecken lid náušnice zlaté, kteréž byly na uších jejich, a přinesli k Aronovi.

4. Kteréžto vzav z rukou jejich, dal je do formy, a udělal z nich * telet slité. I řekl: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteréž tě vyvedli z země Egyptské.

5. Což vida Aron, vzdělal oltář před nim. I volal Aron, a řekl: Slynost Hospodinova zitra bude.

6. A nazejtří postavě velmi ráno, obětovali zápalý, a přivedli oběti pokojné. I * sedl lid, aby jedl a pil, potom vstali, aby hrali.

7. Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi: Jdi, sstup, nebo * porušil se lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z země Egyptské.

8. Sešli * brzo s cesty, kterouž jsem přikázal jim. Udělali sobě telet slité, a klaněli se mu, a obětovali jemu, fkouce: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteréž tě vyvedli z země Egyptské.

9. Řekl také Hospodin Mojžíšovi: Viděl jsem * lid tento, a aj, lid jest tvrdě šíje.

10. Protož nyní nech mne, abych v hněvě prchivosti své vyhladil je, tebe pak učiním v národ veliký.

11. I modlil se Mojžíš Hospodinu Bohu svému, a řekl: Hospodine, rozčnuje se prchivost tva na lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z země Egyptské v síle veliké a v ruce mocné?

12. A proč mají mluvíti Egypťští, fkouce: Lstivě je vyvedl, aby zmordoval je na horách, a aby vyhladil je se svrchku země? Odvrát se od hněvu prchivosti své, a lidu zlého, kteréžs uložil uměti na lid svůj.

13. Rozpomeň se * na Abrahamu, Izáka a Izraelce, služebníky své, jimž jsi * zapřisáhl skrze se mnou a mluvil jsi jim: Rozmnožím se, a všecky zemi tuto, o kteréž jsem smlouval s tebou, dám semeni vašemu, a dědičné obdržíte ji na věky.

14. I líloval Hospodin zlého, kteréž řekl, že učiní lidu svému.

15. A obrátiv se Mojžíš, sstoupil s hůry, dvě dsky svěděcí maje v rukou svých, dsky po obou stranách psané; s jedné i s druhé strany byly popsané.

16. A dsky ty dílo Boží byly; pis-
mo také písmo Boží bylo * vyryté
na dskách. *k.31.18. V.M.9.10.
17. Uslyšev pak * Jozue hlas lidu
křičícího, řekl Mojišovi: Hřmot
boje v tábore jest. *k.24.13.
18. Kterýžto odpověděl: Není to
křik vítězících, ani křik poraže-
ných, hlas zpívajících já slyším.
19. I stalo se, když se přiblížil
k stanům, že uzeřel tele a tance.
A rozhnavou se Mojiš velmi, po-
vrhl z rukou svých dsky, a roz-
razil je pod horou. *k.19.12. I.e.69.9.
20. Vzal také tele, kteréž byli u-
dělati, a spálil je v ohni, a seřel
je až na prach, a vysypav na vodu,
dal pít synům Izraelským.
21. A řekl Mojiš * Aronovi: Coť
učinil lid tento, že jsi uvedl na
něj břich veliký? *v.M.9.20.
22. Odpověděl Aron: Nehněvej se,
pane můj. Ty víš, že lid tento k
zlému * nakloněn jest. *I.J.11.1.19.
23. Nebo řekl mi: Udělej nám
boby, kteréž by šli před námi; ne-
bo Mojišovi, mužé tomu, kterýž
vyvedl nás z země Egyptské, ne-
víme, co se stalo.
24. Jimž jsem odpověděl: Kdo
má zlato, strhněte je s sebe. I dali
mi, a uvrhl jsem je do ohně, a
udělato se to tele.
25. A vida Mojiš lid obnažený,
že obnažil jej Aron ku polupě
před nepřáteli, kteréž povstati
měli proti nim.
26. Stojte v bráně tábora, řekl:
Kdo jest Hospodinův, přistup ke
mně. I shromáždil se k němu
všickni synové Lévi.
27. Jimž řekl: Tak praví Hospo-
din Bůh Izraelský: * Připas jeden
každý meč svůj k boku svému;
přejděte sem i tam od brany tá-
boru k bráně, a zabí jeden každý
bratra svého, a každý přítele své-
ho i bližního svého. *I.Sam.25.33.
28. I učinili synové Lévi podlé
řeči Mojišovy, a padlo jich v ten
den z lidu na tři tisíce mužů.
29. Nebo řekl byl Mojiš: Posvě-
tež dnes rukou svých Hospodinu,
* jeden každý na synu svém a na
bratru svém, aby vám dal dnes
požehání. *v.M.33.9.
30. A když bylo nazejtří, řekl
Mojiš lidu: Vy jste zhrěšili hří-
chem velikým. Protož nyní vstou-
pim k Hospodinu, zda bych ho
ukrotil pro břich váš.
31. Tedy navrátiv se Mojiš k
Hospodinu, řekl: Prosim, zhrěšil

sloup oblakový, a stával u dveří
stánku, a mluvil s Mojišem.

10. A všecken lid vida sloup obla-
kový, an stojí u dveří stánku, po-
vstával všickni, a klanili se kaž-
dý u dveři stanu svého.

11. A mluvil * Hospodin k Mo-
jišovi tvář v tvář, tak jako mluví
člověk s přítelem svým. Potom na-
vrátil se do tábora, ale služebník
jeho Jozue, syn Nun, mladěnek,
neodcházel z stánku. *I.V.M.12.8.

12. I řekl Mojiš Hospodinu: Po-
hřel, ty veliš mi, abych vedl lid
tento, a neoznámil mi, koho po-
šleš se mnou, ješto pravil: Znam
* tě ze jména, k tomu také o na-
lezi jsi milost přede mnou.

13. Již tedy, jestliže jsem jen * na-
lezi milost před tebou, oznám o mi,
prosim, cestu svou, abych tě po-
znal, a abych nalezl milost před
jest lid tvůj. *k.84.9. 2. 108.7.

14. I odpověděl: Tvář má před-
chazeti ods bude, a dám odpocínati.
15. I řekl: Nemá-li předchazeti
nás tvář tvá, nevvozuji nás odsud.

16. Nebo po čem poznám bude
zde, že jsem nalezl milost před te-
bou, já i lid tvůj? Zdali ne po tom,
když půjdes s námi, a když oddělení
budeme, já a lid tvůj, ode všeho
lidu, kterýž jest na tváři země?

17. I řekl Hospodin Mojišovi: I tu
také věc, kterouž jsi pravil, učinim;
nebo jsi nalezl milost přede mnou,
a znám * tě ze jména. *I.II.M.3.19.

18. Rekl opět: Okaž mi, * mi, pro-
sim, stávu svou. *Jan.1.14.

19. Kterýž odpověděl: Já způso-
bím to, aby šlo mimo tebe před
tvář tvou všecko dobré mé, a za-
tvářím ze jména: Hospodin před
tvář tvou. * Smiluj se, nad kýmž
se smiluji, a situji se, nad kýmž
se situji. *2.103.13. 8.9.16.

20. Rekl také: Nebudeš moci viděti
tvář mé; neboť * neužiji mne člo-
věk, aby živ zůstal. *k.19.21. 8.19.13. 22.

21. I to řekl Hospodin: Aj, mislo
u mne, a staneš na skále.

22. A když tedy * půjde sláva má,
postavim tě v rozsediné skály, a
přikryji tě o rukou svou, dokudž
nepřejdeš. *k.34.6. 2. 189.5.

23. Potom odejmu ruku svou, i u-
zříš hřbet můj, ale tvář má ne-
bude spatřena.

KAPITOLA 33.

Fokání Izraelských, 7. Způsob odpovědi
Božích k lidu, 11. a mluvení Mojiše
o Bohem při stánku.

I mluvil Hospodin k Mojišovi:
Jdi, vstup * odsud, ty i lid, kte-
rýž jsi vyvedl z země Egyptské
do země, o kterouž jsem přísáhl
Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi,
řka: Semeni tvému dám ji.
*I.M.12.1. 9. 50.24.

2. (A pošli před tebou anděla, a
vyženu Kananea, Amorea, Hetea,
Ferezea, Hevea a Jebuzea.)

3. Do země opývající mlékem a
sírčí. Neboť sam nevstoupim s te-
bou, proto že lid * tvrdě šije jsi,
abych nezahubil tebe na cestě,
abych nezahubil tebe na cestě.
*k.92.9. 34.9. V.M.9.13.

4. A uslyšav lid řeč tuto přezlou,
zámutek nesli, aniz vzal kdo o-
krasy své na sebe.

5. Nebo byl řekl Hospodin Mo-
jišovi: Mluv synům Izraelským:
Vy jste lid tvrdé šije; jakž jen je-
dinou vstoupim mezi vás, zahla-
dim vás. Protož již, stož okrasu
svou s sebe, a zvim, co učiniti
mám s tebou.

6. I * svičkli s sebe synové Iz-
raelští okrasu své u hory Oréh.
*I.M.37.34.

7. Mojiš pak vzav stánek, roz-
bil jej sobě vně za stany, vzdalv
se od tábora, a nazval jej stán-
kem umluvy. Tedy dokolí hledal
Hospodina, ven choditi musil k
stánku umluvy, kterýž byl vně
za stany.

8. K tomu také, když vycházel
Mojiš k stánku, povstával vše-
cken lid a stal každý u dveří stu-
pu svého, a hleděl za Mojišem,
dokudž nevyšel do stánku.

9. Bývalo pak to, že když vchá-
zival Mojiš do stánku, sstupoval

KAPITOLA 34.

Obnovení příkazů Božích, 29. Stkve-
lost a zastržení tváří Mojišovy před li-
dem.

I řekl * Hospodin k Mojišovi: Vy-
tes sobě dvě dsky kamenné podob-
né prvním, a napiši na dskách
těch slova, kteráž byla na dskách
prvních, kteréž jsi rozrazil. *v.M.10.1.

2. Budíž tedy hotov ráno, a vstou-
pis v jitře na horu Sinai, a staněš
přede mnou na vrchu hory té.

3. Zádný at * nevstupuje s tebou,
aniž také kdo vidin bude na vši
hoře; ani ovce neb volové pásti se
budou naproti hoře této. *k.19.12.

4. Tedy Mojiš vytesal dvě dsky
kamenné podobné prvním, a vstav
ráno, vstoupil na horu Sinai, jakž
mu přikázal Hospodin, a vzal
v ruku svou dvě dsky kamenné.

5. I sstoupil Hospodin v oblaku,
a stál s ním tam, a * zavolal ze
jména: HOSPODIN. *k.33.19.

6. Nebo pomijeje Hospodin tvář
jeho, volal: * Hospodin, Hospodin,
Bůh silný, lftostivý a milostivý,
dlouhočekající a hojný v milo-
srdenství a pravdě. *k.20.6. 2. 36.15.

7. Mlhosrdenství * čině tisícům, od-
pouštěje o nepravost a přestoupení
i hřích, a kterýž nikoli neospra-
vedňuje vinného, navštěvuje ne-
pravost otců na synech, a na sy-
nech synů do třetího i čtvrtého
pokolení. *k.20.6. 6. 9. Mich.7.18.

8. Mojiš pak rychle * sklonil hla-
vu k zemi, a poklonu učinil. *I.Sam.24.9.

9. A řekl: Prosim, * našel-li jsem
milost v očích tvých, pane, necht
jde, prosim, Pán u prostřed nás,
nebo lid jest tvrdě o šije, a milos-
tiv buď nepravosti naší a hřichu
našemu, a měj nás za dědici tví.

10. Kterýžto řekl: Aj, * já učinim
smlouvu přede vším lidem tvým. U-
činim divné věci, kteréž nejsou
učiněny na vsj zemi, a ve všech
národěch, a viděti bude všecken lid
(máze mimiz jsi), skutky Hospodi-
novy; nebo hrozně bude to, což já
učinim s tebou. *Z.108.7. Jer.31.32.

11. Zachovej to, což já dnes tobě
přikazuji. Aj, já vyženu před tváři
tvou Amorea a Kananea, Hetea a
Ferezea, Hevea a Jebuzea.

12. Varuj se pak, * abys nečinil
smlouvy s obyvateli země té, do
kterých vejdeš, ať by nebyli osídili
u prostřed tebe. *k.33.32. V.M.7.2.

13. Ale * zboríte oltáře jejich, a modly jejich polámete, a jejich háje posekáte. *k.23.24. I. M.36.2.

14. Nebo * nebudě se klanět Bohu jinému, proto že Hospodin jest, jímž má horlivý. Bůh silný, horlivý jest. *k.20.5;23.24. V. M.4.24.

15. Nevcházej v smlouvu s obyvateli země té, aby * když by smlouvali, * jduce po bozích svých, a obětovali bohům svým, nepovolali tě, a jedl bys z oběti jejich. *IV. M.25.17. II. Kr.1.23.7.

16. A * abys nebral ze dcer jeho synům svým, i smilnily by dcery jejich, * jduce po bozích svých, a naučily by smilnit syny tvé, * jduce po bozích svých. *IV. M.25.1. 17. Bohu * slitých neuděláš sobě. *k.20.4.23.

18. Slavnost * přesnic zachovávatí budeš. Za sedm dní jisti budeš chleby nekvašené, jakž jsem přikázal tobě, v čas vymeřeny měsíce o Abib; nebo měsíce toho vysel- jíš z Egypta. *k.12.16. 9k.13.4.

19. Všecko, * což otvírá život, mé jest, i veliký samec v dobytku tvém, 20. Ale * prvorozené osle vyplatíš dobytčím, pakli bys nevyplatil, šiji zlomíš jemu. Každého o prvorozeného z synů svých vyplatíš, aniz ukáží se přede mnou prázdní. *V. M.91.4. VI. M.13.2.

21. Šest * dní pracováti budeš, dne pak sedmého přestaneš; v čas orání i žně přestaneš. *k.20.9.9.23.12. 22. A učiníš sobě * slavnost těchto dnů, svátek protivín žně pšeničné a slavnost klizení po vyjití každého roku. *k.23.16.

23. Třikrát * v roce ukáže se každý z vás pohlaví mušského před obličejem Panovníka Hospodina, Boha Izraelského. *k.23.17. V. M.16.16. 9k.59.14. 24. Nebo vyvrhu národy od tváří své a rozšířim meze tvé, aniz kdo sáhne na zemi tvou, když vstoupíš. Abys se ukázal před Hospodinem Bohem svým třikrát v roce. 25. Nebuděš obětovatí krve oběti mé, dokavadž u tebe kvas jest, aniz zastane * do jitra obět slavnosti Páze. *k.12.10.

26. Prvotiny * prvních úrod země své přináseti budeš do domu Hospodina Boha svého. O Nebudeš variti kozelec v mléce matky jeho. *V. M.28.3. 9k.14.21. 27. I řekl Hospodin Mojišovi: Napiš sobě slova tato; nebo * potud slova těch učinil jsem smlouvu s tebou a s Izraelem. *V. M.9.10;4.13.

7. Tež kůže skopců na červenobarvené, a kůže jezevců, a dříví setím, a kůže k svíceni a vonné věci na olej ku pomazání a pro kadění vonné. *k.25.5. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33.

8. Olej ku pomazání a pro kadění vonné. *k.25.5. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33. 9. A kameni onychinové, a jiné kameni k vsazování do náramenníku a náprsníku a naprsníku. *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33.

10. A všickni, kdož jsou vtipni umělé, předejdi srsti kozí. *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33. 11. Přibytěk, * stánek jeho i přikrytí jeho a háky jeho, dsky jeho, svlaky jeho, sloupky jeho i podstavky jeho; *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33.

12. Truhlu s sochory jejími, slavnostní a oponu zastření; *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33. 13. Stůl i sochory k němu se všemi nádobami jeho, i chléb předložení. *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33.

14. A svícen k svícení s nádobami jeho i lampy jeho, a olej k svíceni; *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33. 15. Tež oltář pro kadění a sochory jeho, i olej pomazání a kadidlo z vonných věcí, i zastření dveří v přibytku; *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33.

16. Oltář k zápalu a rošt jeho měděný a sochory jeho, i všecka nádoby jeho, i umyvadlo s podstavkem jeho; *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33.

17. Koltry očkovatě k siní, sloupky její a podstavky její, i zastření brány do síně, a každý, a koliky síně s provazky jejími; *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33.

18. Koliky k přibytku, a koliky síně s provazky jejími; *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33. 19. Roucha * k službě, a k přisluhování v svatyni, i roucha svaté Aronů na kůži, i o rouchu synů jeho k konání úřadu kněžského. *k.28.2. 9k.31.10.

20. Vyšlo tedy všecko shromáždění synů Izraelských od tváří Mojišovy. *k.28.2. 9k.31.10. 21. A přišli, každý muž, * kteréhož pouklo srdce jeho, a každý, v němž duch jeho byl dobrovolný, a přinesli obět pozdvižení Hospodinu, k dílu stánku úmluvy a ke vši službě jeho, i k rouchu svatému. *k.28.2. 9k.31.10.

22. Přicházeli muži i ženy, * každý, kdož byl ochotný v srdci, a přinášeli spinadla, a náušnice, a prsteny a zaponky z pravých rukou, všelijaké nádobí zlaté, a kdožkoli obětoval obězlatu Hospodinu. *I. Par.29.31. 23. Každý, kdož měl * postavce modrý a šarlát, a červené dvakrát barvený, a bílé hedbávi a kozí srsti, a kůže skopců na červenobarvené, a kůže jezevců, přinesl to. *v. 67.

24. Kdožkoli obětoval obět stříbra a mědi, přinášeli to za obět pozdvižení Hospodinu; každý také, kdož byl ochotný v srdci, a přinášeli spinadla, a náušnice, a prsteny a zaponky z pravých rukou, všelijaké nádobí zlaté, a kdožkoli obětoval obězlatu Hospodinu. *I. Par.29.31. 25. Každý, kdož měl * postavce modrý a šarlát, a červené dvakrát barvený, a bílé hedbávi a kozí srsti, a kůže skopců na červenobarvené, a kůže jezevců, přinesl to. *v. 67. 26. A postavce modrý, a šarlát, a červené dvakrát barvený, a bílé hedbávi, a kozí srsti; *v. 67. 27. I řekl Hospodin Mojišovi: Napiš sobě slova tato; nebo * potud slova těch učinil jsem smlouvu s tebou a s Izraelem. *V. M.9.10;4.13.

kdo měl dříví setím, ke všelikému dílu služebnosti, přinášeli je. *k.25.5. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33. 25. Ano i všechny ženy vtipné rukama svýma předěly, a přinesly, co napředly, postavce modrý a šarlát, a červené dvakrát barvený a bílé hedbávi. *k.25.5. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33.

26. Všecky pak ženy, kterýchž pouklo srdce jejich, aby předěly umělé, předejdi srsti kozí. *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33. 27. Knižata pak přinášeli kameni onychinové, a jiné kameni * k vsazování do náramenníku a náprsníku. *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33.

28. Tež vonné věci a olej k svícení, a k oleji pomazání, a k vonnému kadidlu. *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33. 29. Každý muž i žena, v nichž ochotné srdce jejich bylo k tomu, aby přinášeli přibytěk, ke všelikému dílu, kterýchž byl přikázal dělati Hospodin skrze Mojiše, přinášeli synové Izraelské obět dobrovolnou Hospodinu. *k.25.6. 9k.31.7. n. s. 1. 99.33.

30. Tedy řekl Mojiš synům Izraelským: * Pohlédte, povolal ze jména Hospodina Bezelele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova. *k.31.2. I. Par.2.20. 31. A naplnil ho duchem Božím, moudrostí, rozumností i uměním všelijakého řemesla. *k.31.2. I. Par.2.20. 32. Aby vtipně smysliti uměl, jak by se co dělali mělo na zlatu a stříbru a mědi. *k.31.6.

33. I v řemeslném strojení kamenů k vsazování i v díle od dřeva, aby dělal všelijakým řemeslem vtipným. *k.31.6. 34. Dal nadto v srdce jeho i to, aby samechtův z pokolení Dan. *k.31.6.

35. Naplnil je moudrostí srdce, aby dělali všelijaké dílo tesarfské a řemeslné, i krumpěské a vytkávané z postavce modrého a šarlátu, a červené dvakrát barveného, a bílého hedbávi, a aby dělali všelijaké dílo a vymýšleli vtipné věci. *k.31.6.

KAPITOLA 36. O děláni stánku. *k.31.6.

Tedy dělal Bezeleel a Aholiab i všeliký muž vtipný, jímž dal Hospodin moudrost a rozumnost, aby uměli dělati všeliké dílo k službě svatyně, všecko, což přikázal Hospodin. *k.31.6.

2. Povolal pak Mojiš Bezelele a Aholiaba i každého muže vtipného, v jehož srdce dal Hospodin moudrost, každého také, kohož poukalo srdce jeho, aby přistoupil ku práci díla toho. *k.31.6.

3. A vzali od Mojžíše všechny dary, které přinesli synové Izrael, kteří k dílu služebnému svatyně, aby dělali je. Ale oni vždy předece přinášeli k němu každého jitra dary dobrovolné.
4. Tedy přišli všickni vtipníci dělníci díla svatyně, každý od díla svého, kterých dělali.
5. A mluvili k Mojžíšovi těmi slovy: Mnohem více přináší lid, nežli potřebuje jest k děláni díla, kterých přikázal Hospodin děláti.
6. I rozkázal Mojžíš, aby povoláno bylo v vojshtë takto: Muž ani žena, žádný nepřinášej více obětí k svatyni. I zbráněno jest lidu, aby nenosili.
7. Nebo měli potřeb hojně dosti k děláni velikého díla, tak že zbývalo.
8. I dělal každý vtipný z dělníků těch dílo to, přibytěk z desíti čalounů, kterých byli z bílého hedbávi přesukovaného, a z postavce modrého a šarlatu, a z červec dvakrát barveného; cherubiny dílem řemeslným udělal na nich.
9. Dlouhost čalounu jednoho osm a dvacetí loktů, a čtyř loktů širokoune byly jednostejně míry.
10. Potom spojil pět čalounů jeden s druhým, a pět jiných čalounů spojil jeden s druhým.
11. Nadělal ok z hedbávi modrého po kraji čalounu jednoho na konci, kde se spojovati má s druhým, a folikéz udělal na kraji čalounu druhého na konci v spojení druhém.
12. Padesáte ok udělal na čalounu jednom, a padesáte ok udělal po kraji čalounu, kterýmž spojen byl k druhému, a pět jednoho proti druhému bylo.
13. Udělal i padesáte hakliků zlatých a spojil čalouny jeden s druhým hakliky těmi; a tak udělán jest přibytěk jeden.
14. Nadto nadělal houmi z srsti kozích na stánek, k přistírání přibytku po vrchu; jednácte houmi udělal.
15. Dlouhost houne jedné třídce loktů, a širokost houne jedné čtyř loktů; jednostejná míra byla těch jednácti houmi.
16. A spojil pět houmi obzvláště, a šest houmi obzvláště.
17. Udělal také padesáte ok po kraji houne na konci, kdež se spojovati má, a padesáte ok udělal po kraji houne v spojení druhém.
18. Udělal k tomu hakliků mčedě-

- ných padesáte k spojení stánku, aby byl jedno.
19. Nadto udělal přikrytí stánku z kozí skopcových na červeno barvených, a přikrytí z kozí jezevčích svrchu.
20. Nadělal k přibytku i * desk z dříví setím stojatých. *k.26,16.
21. Desíti loktů dlouhost desk, a půl druhého širokost desky každé.
22. Dva čepy měla deska každá, podobně jako stupně u schodu; rádané, jeden proti druhému; tak udělal všech desk přibytku; tak udělal i desky k přibytku, dvacetí desk k straně polední, k větru polednímu.
24. A čtyřdceť podstavků stříbrných udělal po dvadceť desk, dva podstavky pod jednu desku, dva čepům jejm, a dva podstavky pod desku druhou pro dva čepy jejm.
25. Na druhé pak straně přibytku k straně půlnoční udělal dvadceť desk.
26. A čtyřdceť podstavků jejich stříbrných, dva podstavky pod jednu desku a dva podstavky pod desku druhou. *k.26,21.
27. Na * straně pak přibytku k západu udělal šest desk. *k.26,22.
28. Dvě desky udělal v úhlech po obou stranách přibytku.
29. A byly spojené po spodě a tolikéz spojené svrchu k jednomu kruhu; tak udělal po obou stranách ve dvou úhlech.
30. A tak bylo osm desk a podstavků jejich stříbrných šestnácte, dva podstavkové pod každou desku.
31. Nadělal i svlaku z dříví setím, pět ke dskám straně přibytku jedné, a pět svlaků ke dskám druhé strany přibytku, a pět svlaků ke dskám strany přibytku západní, dosahujících k oběma úhlím. *k.26,27.
33. A svlak prostřední udělal, aby sel po prostředku desk od jednoho kraje k druhému. *k.26,28.
34. Desky pak obložil zlatem, a kruhy jejich udělal z zlata, aby v nich svlaky byly; a obložil svlaky zlatem.
35. Udělal také * oponu z postavce modrého a šarlatu, a z bílého hedbávi přesukovaného; dílem řemeslným udělal jí s figurami cherubinů. *k.26,31.
36. A * udělal pro ni čtyři sloupky z dříví setím, a obložil je zlatem; hákové pak jejich byli zlati,

- a slil k nim čtyři podstavky stříbrné. *k.26,32.
15. Udělal i sochory z dříví setím, kterých obložil zlatem k nosení stolu.
16. A zdělal nádoby, kterých byly na stole, misy jeho a lžice jeho, a foliky jeho, a příkrvyadla k přikryvání * z čistého zlata. *k.26,38.
17. Udělal také * svícen z zlata čistého, z laženého zlata udělal svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misy jeho, koule jeho i květové jeho z něho byly. *k.26,31; 35,14.
18. Sedst pak prutů bylo po stranách jeho, tři prutové s jedné strany jeho, a tři prutové s druhé strany jeho.
19. Tři misy na způsob pecky mandlové udělaný byly na prutu jednom, a koule a květ, a tři misy na způsob pecky mandlové udělaný na prutu druhém, a koule a květ; tak i na jiných, šesti prutech z svícnu vycházejících.
20. Na svícnu také byly čtyři misy, udělané na způsob mandlové pecky, a koule jeho i květové jeho.
21. A byla koule podě dvěma pruty z něho, a koule druhá podě dvěma pruty z něho, a tak pod šestí pruty vycházejícími z něho.
22. Koule jejich i prutové jejich z něho byly, všecko hned jedním zlatem z zlata čistého.
23. Udělal i * lamp jeho sedm, i úlčradla jeho, i nádoby k ohar-kím jeho z zlata čistého. *k.26,37.
24. Z centnéře zlata čistého udělal jej se vším tím nádobím.
25. Udělal také * oltář pro kadění z dříví setím, lokte zdělá lokte zšířti, čtverhraný, dvou pak loket zšířti; z něho byli rohové jeho. *k.30,1 nčel.
26. A obložil jej zlatem čistým, svršek jeho i po stranách vůkol, i rohy jeho; a udělal mu korunu zlatou vůkol.
27. Po dvou podobně kruzích zlatých udělal u něho, pod korunu ve dvou úhlech jeho, po dvou stranách jeho, skrze něž by pro vtačování byli sochorové, aby novšen byl na nich.
28. A zdělal ty sochory z dříví setím, a obložil je zlatem.
29. Nadělal také olčje * pomazaných svatého, a kadidla z vonných věcí, čistého, dílem apaty-kářským. *k.30,35-38.

KAPITOLA 37.

Vzadání truhly, 10. stolu, 17. svícnu 25. a oltáře pro kadění.

- Udělal také Bezeleel * truhlu z dříví setím, jejíž dlouhost byla půl třetího lokte, a půl druhého lokte širokost, vysokost také půl druhého lokte.
2. A obložil ji zlatem čistým vnitř i zevnitř, a udělal jí korunu zlatou vůkol.
3. Slil jí také čtyři kruhy zlaté ke čtyřem úhlím jejím, dva lotiz kruhy po jedné straně její, a dva kruhy po druhé straně její.
4. Zdělal i sochory z dříví setím a obložil je zlatem.
5. A uvlekl sochory do kruhů po stranách truhly, aby na nich novšena byla truhla.
6. Udělal také slitovnici z zlata čistého. Půl třetího lokte byla dlouhost její, a půl druhého lokte širokost její. *k.26,17.
7. Udělal i dva cherubiny z zlata, z laženého zlata udělal je na dvou koncích slitovnice.
8. Cherubina jednoho na jednom konci a cherubina druhého na druhém konci; na slitovnici udělal cherubiny, na obou koncích jejich.
9. Ti pak * cherubinové měli křídla vřazená svrchu nad ní, zastírajíce křídly svými slitovnici; a tvář jejich byla obráceny jedna k druhé, k slitovnici byly obráceny tváři cherubinů. *k.26,20 nčel.
10. Udělal * i stůl z dříví setím. Dvou loket byla dlouhost jeho: a na loket širokost jeho, půl druhého pak lokte vysokost. *k.26,28.
11. A obložil jej zlatem čistým, i korunu zlatou udělal mu vůkol.
12. Udělal mu i listu dlani zšířti vůkol, a udělal korunu zlatou okolo té listy.
13. Slil také k němu čtyři kruhy zlaté a vpusl je do čtyř úhlů, kterých byli na čtyřech nohách jeho.
14. Proti té listě byli kruhové,

KAPITOLA 38.

Oltář zápalu, 8. umyvadlo, 9. síň, 21. a snubna nakladu na stánek.

Udělal také oltář * k zápalu z dřeví setím, pěti loket zdělí a pěti loket zšíří, čtverhraný, a tři lo- *k.20,24;27,1. II P.1.3.

ket zvýší. *k.20,24;27,1. II P.1.3.

2. A zdělal mu * rohy na čtyřech úhlech jeho; z něho byli rohové jeho, a obložil je mědí. *k.27,2.

3. Nadělal také všelijakých nádob k oltáři, * hrnec a lopat, a kolliki a vidliček, a nádob jeho k uhlí; všecka nádobí jeho udělal mědná. *k.27,3 násl.

4. Udělal k oltáři i * rost mřežovaný, mědný, pod okolkem oltáře dole, až do prostřed něho. *k.27,4.

5. A síli čtyři kruhy na čtyřech krajích k rostu mědnému, v nichž by sochorové bývali.

6. Sochorový pak udělal z dříví setím a obložil je mědí.

7. A avlekl ty sochory do těch kruhů po obou stranách oltáře k nošení jeho na nich; prázdný z prken udělal je.

8. Udělal též umyvadlo mědné, a podstavek jeho mědný z zrcadél houfně přicházejících žen, kteréž přicházely ke dveřím stánku umlvy.

9. Udělal také síň k straně přední; koltry pak západní síně té z bílého hedbávi přesukovaného na sto loket,

10. Sloupů jejich dvacet, a k nim podstavků dvacet z mědi, háky na sloupcích, a přepásání jejich z stříbra.

11. Tolikéž k straně půlnocní koltry na sto loket, sloupů k nim dvacet, a podstavků jejich dvacet z mědi, háky na sloupcích a přepásání jejich z stříbra.

12. K straně pak západní koltry očkované na padesát loket, sloupů k nim deset, a podstavků jejich deset, háky na sloupcích a přepásání jejich z stříbra.

13. A v straně přední na východ padesátí loktů,

14. Koltry očkované patnácti loktů byly při straně jedné sloupové k nim tři, a podstavkové jejich tři.

15. A k straně druhé, u brány síně té, jakž tam, tak tuto, koltry očkované patnácti loktů, sloupové k nim tři a podstavkové jejich tři,

16. Všecky koltry síně vůkol očkované z bílého hedbávi přesukovaného, a obložil makovicе jejich a přepásal je.

kovatě z bílého hedbávi přesukovaného.

17. Podstavkové pak sloupů z mědi, hákové na sloupcích a přepásání jejich z stříbra, a obložení makovic jejich z stříbra; všickni také sloupové síně přepásání byli stříbrem.

18. Zastření * pak brány síně dilem krumpěským z postave modrého a šarlatu, a červec dvakrát barveného; dlouhost jeho dvaceti loktů, výsost pak šířky pěti loktů, jako i jiných koltr síně očkovaných. *k.27,16.

19. A sloupové k ní čtyři a podstavkové jejich čtyři z mědi, hákové jejich stříbrní, a obložení makovic jejich a přepásání jejich z stříbra.

20. Všickni pak kolikové přibytku a síně vůkol byli z mědi.

21. Tyto jsou věci vyčtené k přibytku, přibytku svědecký, kteréž jsou vyčteny podlé rozkázání Mojišova, skrze Itamar, syna Aro- na kněze, k * službě Levitů. *IV M.4,28,28.

22. A Bezaleel, * syn Uri, syna Hur, z pokolení Juda, udělal všechny tyto věci, kteréž přikázal Hospodin Mojišovi;

23. A s nim * Aholiab, syn Achisamechův z pokolení Dan, tesář na modrém postavci a šarlatu, a červeci dvakrát barveném a kmen- tu. *k.31,6;35,94;36,1,2.

24. Všeho zlata vynaloženého na samo dílo, na všecko dílo svatyně, (bylo pak zlato obélované) devět a dvaceti centnů, a sedm set třideceti lotů podlé váhy svatyně.

25. Stříbra pak od těch, jenž náležejí ku počtu shromáždění, sto centnů, a tisíc sedm set sedmdesátě pět lotů podlé váhy svatyně.

26. Půl lotu z každé hlavy * podlé váhy svatyně, ode všech jdoucích v počet od dvaceti let a výše, jichž bylo o šestkrát sto tisíc, tři tisíce pět set a padesátě. *k.30,12;32,37;IV M.1,16.

27. A bylo sto centnů stříbra k slévání podstavků svatyně a podstavků opony; sto podstavků ze sta centnů, centně do podstavku.

28. A z tisíc sedm set sedmdesátě pět lotů udělal háky na sloupy, a obložil makovicе jejich a přepásal je.

29. Mědi pak obélované bylo sedmdesát centnů a dva tisíce a čtyři sta lotů.

30. A udělal z ní podstavky ke dvěřím stánků svědecký a oltář mědný, a rost mědný k němu, a všecky nádoby oltáře.

31. A podstavky síně vůkol a podstavky brány síně, všecky také kolliky přibytku a všecky kolliky síně vůkol.

KAPITOLA 39.

O rouchu kněžském, 39. a snesení k Mojišovi všeho, což uděláno.

Z modrého pak postavec a šarlatu a červec dvakrát barveného udělal roucha k službě, k přisluhování v svatyni. Udělal i * roucho svačé, kteréž by bylo A- ronovi, jakž byl přikázal Hos- podin Mojišovi. *k.28,4.

2. A udělal * náramenník z zlata, a postavec modrého a šarlatu, a červec dvakrát barveného, a bílého hedbávi přesukovaného. *k.28,6 násl.

3. I nadělali plišku zlatých, a nadělali z nich niti, aby jimi pro- vjeli skrze modrý postavec a šarlat, a červec dvakrát barvený a bílé hedbávi, dilem temeslným.

4. Náramky u něho udělal tak, aby se jeden s druhým spojiti mohl; na dvou krajích svých spojoval se.

5. Přepásání * také náramenníka, kteréž bylo na něm, z týchž věcí bylo a týmž dilem, z zlata, postavec modrého a šarlatu a červec dvakrát barveného, a bílého hedbávi přesukovaného, jakž byl přikázal Hospodin Mojišovi. *k.28,8 násl.

6. Přisadili i kameni onychinové, vložené a vsazené do zlata, téžaně tak, jako rytvi bývali pečetí, s jmény synů Izraelských.

7. A vložil je na vrchní kraje náramenníku, aby bliž kamenové * pro paměť na syny Izraelské, jakž byl přikázal Hospodin Mojišovi. *k.28,12,29.

8. Udělal i * náprsník dilem temeslným, takovýmž dilem jako modrého a šarlatu, a červec dvakrát barveného, a bílého hedbávi přesukovaného. *k.28,15.

9. Čtverhranatý byl; dvojnásobní udělali náprsník, na píd zdělí, a na píd zšíří, dvojnásobní.

10. A vysadili * jej čtyřmi řady kameni dráhého pořádkem tímto: Sardijs, topazius a smaragdus v řadu prvním; *k.28,17 násl.

11. V řadu pak druhém karbunkul, zaír a jaspis;

12. A v řadu třetím linkurius, achates a ametyst;

13. A v čtvrtém řadu chrysolit, onychin a beryl, vložené a vsazené do zlata v svém pořádku.

14. Těch pak kamenů s jmény synů Izraelských bylo dvanáct; v každém jmen jejich, vyřytých, jako pečet ryta bývá, každý vedl jméno na svého pro dvanáctero pokolení.

15. Udělali i k náprsníku * řetízky jednotlivé, dilem točeným z zlata čistého. *k.28,22.

16. Udělali také dva hakliky zlaté, a dva kroužky zlaté, a připjali ty dva kroužky na dvou krajích náprsníku.

17. A prostrčili dva řetízky zlaté, kteréž dva kroužky na krajích náprsníku.

18. Druhé pak dva konce dvou řetízků vpjali do dvou tech hakliků, a dali je na vrchní kraje náramenníku po předu.

19. Udělali též dva * kroužky zlaté, kteréž dali na dva kraje náprsníku, na lé obrubě jeho, kteréž byla po straně náramenníka po spodu. *k.28,26.

20. Udělali ještě dva jiné kroužky zlaté, kteréž dali na dvě strany náramenníka zespod po předu, proti spojení jeho, kteréž jest nad přepásáním náramenníka.

21. I přivázali náprsník od kroužků jeho k kroužkům toho náramenníka tkanicí hedbávi modrého, aby byl nad přepásáním náramenníka, a aby neoděslával náprsník od náramenníka, jakž byl přikázal Hospodin Mojišovi.

22. Udělal také * plášť náležející k náramenníku, dilem vykávaným, všecken z postavec modrého, *k.28,31.

23. A diru u prostřed pláště, jako diru v pancíři; okolek byl po kraji jejím vůkol, aby se neroztrhl.

24. Udělali také na podolku pláště jabka zrnatá z postavec modrého a šarlatu, a červec dvakrát barveného, a bílého hedbávi přesukovaného.

25. Nadělali i zvonečků z zlata čistého, a z zavěsovali zvonečky ty mezi jabky zrnatými u podolku

pláště vůkol, u prostřed mezi jablky zrnatými;

26. Zvonček a * jablko zrnaté, opět za tím zvonček a jablko zrnaté u podobku pláště vůkol, k uzápní toho při službě, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.28.34.

27. Potom učelali * sukni z bílého hedbávní dílem vytkávaným, Aronovi a synům jeho. *k.28.39.40.

28. I čepici z bílého hedbávní, a klobouky ozdobné z bílého hedbávní, a košilky tenké z bílého hedbávní přesukovaného,

29. Pás také z bílého hedbávní přesukovaného, a postlavec modrého a šarlátu, a červec dvakrát barveného, dílem krumpěským, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.

30. Učelali i plech koruny svatě z zlata čistého, a napsali na něm písmo dílem vyrývacích pečeti: Svatost Hospodinu.

31. A dali do něho tkanici z hedbávní modrého, aby přivázan byl čepici na hoře, jakž * byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.28.37; 29.6.

32. A tak * dokonáno jest všecko díto přibytku stánku úmluvy; a učinili synové Izraelské všecko, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili. *1M.2.1.9.

33. A přinesli přibytěk ten k Mojžíšovi, stánek * i všecka nádoby jeho, háky jeho, dsky jeho, svačkové jeho, i sloupy jeho a podstavky jeho, *k.35.11.

34. Přikryl také z koží skopových na červeně barvených, a přikryl z koží jezevčích i oponu zastření, jejtými i slitovnicí.

35. Truhlu svědeckví s sochory chléb předložení,

36. Stůl, * všecka nádoby jeho i lampy svícené, i oleje k svícení,

37. Svícen čistý, lampy jeho, a oleje k svícení, i oleje k svícení,

38. Těž oltář zlatý a olej pomazaní a kadidlo z vonných věcí a zastření ke dveřím stánku,

39. Oltář měděný a rošt jeho měděný, sochory jeho a všecka nádoby jeho, i umyvadlo a podstavěk jeho,

40. Očkovatě koltry siné a sloupy k nim s podstavky jejtich, i zastření k bráně té siné, provazy také jejtí a kolilky i všecka nádoby k službě přibytku, k stánku úmluvy,

41. Roucha * k službě, k přisluhování v svatyni, roucho svatě Aronova kněze i roucho synů jeho k konání úřadu kněžského. *k.31.10.

42. Vedlé všeho, což přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učelali synové Izraelské všecko to díto.

43. A viděl Mojžíš všecko to díto, a aj, učelali je, jakž byl přikázal Hospodin, tak učelali. I požehnal jim Mojžíš.

KAPITOLA 40.

Stánek vyzdvižení a posvěcení.

Potom mluvil Hospodin k Mojžíšovi, fka:

2. V den měsíce prvního, prvního dne téhož měsíce vyzdvihneš * přibytěk, stánek úmluvy. *11P.1.8.

3. A postavíš tam truhlu svědeckví a * zastřeš ji oponou *k.26.38; 39.4.

4. Vneseš i stůl a zřídíš řád jeho, vneseš také svícen a rozsvítíš lampy jeho.

5. Postavíš též oltář zlatý pro kávení naproti truhle svědeckví, a zastřeš zastření ve dveřích přibytku.

6. Potom postavíš oltář k zápalu přede dveřmi přibytku stánku úmluvy.

7. Postavíš také umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltářem, do něhož naleješ vody.

8. Naposlady vyzdvihneš síň vůkol a zavěsíš zastření brány siné.

9. Tedy vezmeš olej * pomazaní a pomážeš přibytku a všech věcí, kteréž v něm jsou, a posvětiš ho i všech nádob jeho, a bude svatý. *k.30.26.

10. Pomážeš i oltáře zápalu a všech nádob jeho a posvětiš oltáře, a budeť oltář svatý.

11. Pomážeš také umyvadla a podstavku jeho, a posvětiš ho.

12. A * přistoupiti kažeš Aronovi i synům jeho ke dveřím stánku svědeckví, a umyješ je vodou. *k.29.4.

13. A obléčeš Arona v roucha svatá a pomážeš ho a posvětiš ho, aby úřad kněžský konal přede mnou.

14. Synům také jeho přistoupiti kažeš, a zobláčíš je v sukni.

15. A pomážeš jich, tak jako jsi pomazal otce jejtich, aby úřad kněžský konali přede mnou, aby jim bylo pomazání jejtich toto k kněžství věčnému po rodech jejtich.

16. I učinil Mojžíš tak. Všecko, jakž mu rozkázal Hospodin, tak učinil.

17. I stalo se měsíce prvního léta druhého, prvního dne měsíce, že vyzdvižen * jest přibytěk. *1V.1.1.

18. Mojžíš tedy vyzdvihl přibytěk a podložil podstavky jeho a postavil dsky jeho, a provlékl svačkové jeho, a vyzdvihl sloupy jeho.

19. Potom postavil stánek v přibytku a dal přikrytí stánku svrchnu na něj, jakož mu byl přikázal Hospodin.

20. A vzav svědectví, vložil je do truhly, uvlekl také sochory k truhle a dal slitovnici svrchnu na truhlu.

21. I vnesl truhlu do přibytku a zavěsil oponu zastření, a zastřel truhlu svědeckví, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.

22. Postavil i stůl v stánku úmluvy k straně přibytku půlnocní, vně před oponou. *k.26.38.

23. A zřídil na něm zpořádání * chlébů před Hospodinem, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.26.30.

24. A postavil svícen * v stánku úmluvy naproti stolu, v straně přibytku ku polední. *k.25.31.

25. A rozsvítil * lampy před Hospodinem, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.25.37.

26. Postavil také oltář zlatý v stánku úmluvy před oponou,

27. A kadil * na něm kadidlem vonným, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.30.7.55.

28. Zavěsil také zastření dveří přibytku.

29. A * oltář zápalu postavil ke dveřím přibytku stánku úmluvy,

a obětoval na něm oběti zápalné a suché, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.27.1.

30. A postavil * umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltářem, do něhož nalll vody k umývání. *k.30.18.

31. A umýval z něho Mojžíš, Aron a synové jeho ruce své i nohy své.

32. Když vcházejí do stánku úmluvy, a když přistupovali k oltáři, umývali se, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.

33. Naposlady vyzdvihl síň vůkol přibytku a oltáře, a zavěsil zastření brány siné. A tak dokonal Mojžíš dílo to.

34. Tedy * prikryl oblak slánek úmluvy, a o sláva Hospodina naplnila přibytěk. *1V.1.9.15. I K.1.3.10.11. 9.1z.60.1.

35. A nemohl Mojžíš vjíti do stánku úmluvy; nebo byl nad ním oblak, a sláva Hospodina naplnila přibytěk.

36. Když pak * odnášel se oblak s přibytku, brali se synové Izraelské po všech taženích svých, račisti po všech taženích svých. *k.19.21.

37. Pakli se neodnášel oblak, nehýbali se až do dne, v němž se zdvihl.

38. A byl oblak Hospodinu nad přibytkem ve dne, a oheň býval v noci na něm, před očima všeho domu Izraelského ve všech taženích jejtich.

KNĚHA MOJŽÍŠOVA TŘETÍ,

KTERÁŽ SLOVE

L E V I T I C U S.

KAPITOLA 1.

O obětech zápalných.

Povolal pak Hospodin Mojžíše, a mluvil k němu z stánku úmluvy, fka:

2. Mluv k synům Izraelským a reci jim: Když by kdo z vás obětoval obět Hospodinu, z hovad, tofíz z volů aneb z drobného dobytka obětovati budete obět svou.

3. Jestliže * zápalná obět jeho byla by z skotů, samce bez vady obětovati bude. U dveří stánku ú-

mluvy obětovati jej bude dobrovolně, před obličejem Hospodinovým. *k.6.9.

4. A * vloží ruku svou na hlavu oběti zápalné, i bude příjemna jemu k očistění jeho. *k.4.4.15.24.29.33.

5. Tedy zabije volka toho před tvář Hospodinovou, a obětovati * budou kněží, synové Aronovi, krev, a pokropí tou krví oltáře svrchnu vůkol, kterýž jest u dveří stánku úmluvy. *k.3.2.

6. I stáhne kůži s oběti zápalné, a rozseká ji na díly své.